

MANVDUCTIO

Ad

THEOLOGIAM

POLEMICAM.

A

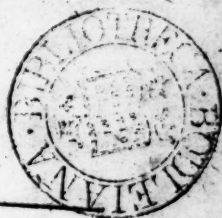
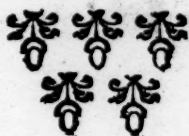
R. PATRE,

Et Doctissimo præsule

JOHANNES PRIDEAUX,

Haud ita pridem Professore Regio
Acad. Oxon: postea Episc.

VIGORNIENSIS.

OXONIÆ,

Excudebat Leonardus Lichfield,
venerunt apud Tho. Robinson;
Anno Dom. 1657.

1870

THE

M.

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

ΤΥΠΟΓΡΑΦΗ

ΠΡΟΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Lector benevole.

N tibi sacrum, & ingens Enchiridiō, magnumque totius Theologiae compendium; non ex mole, (siquidem Epitomen solum damus) sed ex dignitate Operis & Authore aestimandum. Authorem scires? pagina illum tibi prior revoluta exhibet. Johannes Prideaux is ipse est; qui superstes, Academiae Oxoniensis, & Ecclesiae grande ornamentum, nunc utriusque triste desiderium. Collegii a illustris olim Rector, b Cathedrae, & Ecclesiae Vigorniensis

A 2

dignissimi.

a Coll.
Exoniensis.
b Theologiae Pro-

factor pu-
blicos, Re-
giusque
Annos 20.
penè, dig-
nè (si quis
alius) Ca-
thedræ
præfuit.

()
*dignissimus Antistes; Canitie, pietate
omnigenâ literaturâ, & Sacrâ Insulâ
venerandus. Quoties veritatis Evange-
lica vindicias, contra hæreses olim
damnatas, sed sequiori sæculo infelici-
ter repullulantes, è Cathedrâ, & au-
spicatò intonnuit? Quoties Pelagianismi,
& Socinianiismi hydram ab orco revo-
catam, Lethali vulnere denuò contudit?
quoties Bellarminum, reliquosque erroris
Pontificij juratos vindies, justo Marte
fudit? Dum (nec incassum) non tam
argumenta vibrabat, quàm fulmina, in
Arcis Pontificiæ, adeoque ipsius Capito-
lii ruïnâ valitura. Hujus (Quanti Au-
thoris!) Tractatum tibi damus, aliàs
forsan injuriâ temporis (non sine damno
publico) perituum. Opus posthumum
fateor, sed genuinum inuocat, & Pa-
rente magno dignum.*

Est

()

Horatius.

Est in equis,
Est in Leone Parentum
Virtus, nec imbellem feroces
Progenerant Aquilæ Colum-
bam.

*Si cuiquam minus credulo dubium su-
boriatur, adeò ut dictis fidem non adhi-
beat, Tractatum hunc legat (moneo) &
vera esse quæ dixi, tum demum certò in-
telligat. Novi quod infinita penè elum-
bia, insipida, pariter & inordinata
prostant systemata; de quibus (quod
olim de Lucio Floro a nonnulli, quo æ-
stroperciti, aut quàm justè ipsi vide-
runt) non inconcinne dixeris, quod bre-
vitate suâ se implicant potius quàm
explicant. Sed tale tibi non exhibemus
Compendium, nec degenerem è Trivio
Epitomen, sed ordinatam & concinam,
judicii accuratioris & subacti sobolem;
vel (quod olim Justinus de suo asse-
ruit)*

a Claudius
Verderius
apud Pō-
ranum.

Confer
Volater-
num &
Tobiam
Magirum
Eponym.
Critico
verbo
Florus. &
Mart.

Zeillernū,
de Hist.
Chron. &
Geograp.
celeb.

pag. 52.
b Justinus
Historicus
in exor-
dio ad
Antonū
Impera-
torem.

()
ruit) brevem veluti florum fascicu-
lum; *intantam* (*concinnam tamen, &*
elaboratam) Theologiae *εὐκκλοπιδίαν*,
Caelo *Stagirítico* similem, intelligentiâ,
& mente agitatam.

Spiritus intus agit, totamque in-
fusa per artus

Mens agitat molem.

Incestari prelum, & sapius (quam
par est) indignè pollui, inficias ire non
possumus; cum (quod dolere facilius li-
cet, quàm corrigere) libelli famosi, &
infames potius quam libri, quotidie pro-
deunt, non tam Doctorum Scripta quàm
propudia, & severioris literaturæ im-
properia, blattis & tineis, ~~et~~ Vul-
cano vel tenebris æternis justius devo-
venda. Sed nostra adhuc inviolata &
casta est Typographia, nec Hæreses,
nec Monstra parturit, nec (bona cum
Deo) in posterum parturiet. *Victuris*
clarissimorum hominum scriptis, Orbi
post-

postmodum profuturis, non portentis lu-
bens obstetricatur, & se sterilem impen-
dō mallet, quā deformi puerperio fa-
cundam.

Non hic Centauros, non Gor- *Martialis*
gonas, Harpyasque
Invenias. —————

Traſſatum noſtrum neſcio ſecurius
legas, an utiliſ: cum non ſit Egypto
ſimilis apud Homērum, ubi

Πολλὰ μὲν ἐδάδα, μεμυγμένα πολλὰ δὲ λυγρὰ. *Homerus*
Odyſſ.

Sed Jērne potius Britannicæ, quæ *v. 230*
nec venenata producit, nec illata pati-
tur. Theologiæ Særioris summam com-
plectitur (quāſi brevi tabellâ luculenter
delineatam) non nupera, χθὲς καὶ παρὼν,
heri & nudiustertius, è vanis homi-
num fanaticorum Ethyſiſm̃is enata,
(qualem apud nos importunè vendi-
tant, (non impunè tamen) bomunciones

a Vulgo
Quakers.

Vide
Anri-
Veigeliū
ohani.
Crocii
Casser.
1651.

()
a Tremuli, & *πνευματι* & lymphati po-
tius, quàm *θεόπνευστοι*, & apud Germa-
nos b Weigeliāni.) sed antiquæ il-
lius, Orthodoxæ, Evangelicæ, tot Pa-
trum scriptis, & Conciliis, tot pro-
digiis, & Sanctorum Martyriis obfig-
nata.

Julius
Solinus in
Epistolâ.
Autio
uo in-
cripta, &
Polyhi-
torien-
Cypri,

Sed ne diutius te morarer, Libellus
hic, quem tibi, & luci damus, (quod
olim de suo c Solinus) Est ad Com-
pendium præparatus, quantumque
ratio passa est ita moderatè repressus,
ut nec prodiga sit in eâ copia, nec
damnosa concinnitas. Vale lector &
operâ meâ gratus fruere, sed non gratis;
ego libros, tu nummos para, & si ames,
emas.

Explicit Præfatio.

Non. ex Aedibus nostris
Typographicis 6. Calend.
Febr. Anno 1656.

LEONARDI LICHFIELD
Academix Tipographi.

Lector benevole, rogo, ut ERRATA
hæc, aliaque levioris notæ quæ
forſan ti bi occurrent legendo,
calamo reſtituas.

*Prior numerus paginam, alter lineam
indicat.*

P Ag. 3. l. 4. leg. Papiftæ. p. 17. l. 12. κείνατε.
p. 23. l. 6. Θεοδῶς. p. 33. l. ult. ὁμοιόστοι. ſed
ὁμοῦστοι. p. 34. l. 22. Notionales. p. 40. l. 21.
ἀσυγγύτως. p. 48. l. 1. primas. p. 72. l. 18. extu-
lerunt. l. 16. erigendo. p. 95. l. 7. puellas. p. 101. l.
ult. ſeduciores. p. 109. l. 16. diſſipare. p. 120. l. 14.
intentionem. p. 124. l. 12. queat. 135. l. 10. baptif-
mus. 140. l. 21. diſcrimen. p. 166. l. tuſionem. p.
218. l. ult. infalibiliter.

1919

SERIES LOGORUM
Communium & CAPITUM.

Locus.

pag.

I. **D**E Scrip-
tura. cap.

{	1. De Canone.	I
	2. De Editionibus.	6
	3. De Interpretatio-
ne & controversia-
rum Iudice.	10
	4. De Sufficiencia
Scripturae & Tra-
ditionibus.	22

{	1. De Dei Natura	25
	2. De Deo.	
	cap.	
	2. De Personis.	33
	3. De Christo Capite Ecclesia.	38

4. De

I N D E X.

	I. De Monarchia.	47	
4. De Romano pontifice. cap.	{	2. De Apostasia.	49
		3. De Pontificis potestate.	51
	I. De Conciliorum causis	56	
5. De Conciliis. cap.	{	2. De Conciliorum Auctoritate.	64
	I. De Ecclesiae Natura.	67	
6. De Ecclesia. cap.	{	2. De Ecclesia particulari.	77
	7. De Clericis.	83	
	8. De Monachis.	92	
	9. De Laicis.	99	
	10. De purgatorio.	107	
	I. De Angelis.	112	
II. Cap.	{	2. De Cacodemonibus.	119
		3. De Sanctis.	125
		12. De	

I N D E X

12. De Sacramentis in genere,	131
13. De Baptismo.	138
14. De <i>Cæna Domini. cap.</i> {	
1. De Eucharistia.	144
2. De Missa.	152
15. De Confirmatione,	156
16. De Pœnitentia.	160
17. De Extrema unctiōe.	168.
18. De Ordine.	171
19. De Matrimonio.	173
20. De Gratia primi hominis.	185
21. De Malo.	195
22. De peccato in specie, & de Originali.	203
23. De Peccato Actuali.	207
24. De Malo pœnæ.	211
25. De Gratia.	217
26. De Prædestinatione.	222
27. De Libero Arbitrio.	228
28. De Justificatione.	232
29. De Sanctificatione & bonis operibus in genere.	237
30. De	

I N D E X

881	I. De Oratione.	243
30. De bonis operibus in spe- cie. cap.	2. De Jejunio.	245
	3. De Eleemosyna.	247
271	31. De Resurrectione corporum.	249
272	32. De Vita Aeterna.	251
273	33. De Morte Aeterna.	252

Lector

MANU DUCTIO

ad Theologiam

Polemicam.

LOCUS I.

De Scriptura.

CAP. I. *De Canone.*

Heologia est (a) Sapientia Religiosa, ad (b) Salutem perveniendi.

a Deut. 4. 6. b Rom. 1. 16.

2. Hæc a (c) Deo (d) nobis in Sacris Scripturis (e) revelatur. *c. 2 Petr. 1. 21. d Rom. 15. 4. e 2 Tim. 3. 15.*

(2)

3. In Scriptura
Considerantur
1. Canon.
2. Editiones,
3. Interpretatio.
4. Sufficientia:

4. Libri Canonici } 1. Veteris } Testamenti.
sunt vel } 2. Novi } Eph. 2, 20.

5. Libri Veteris Testamenti his
versibus Memoriae causâ comprehen-
duntur.

Sunt *Genesis, Exod, Levi, Num, Deut, Iosua,*
(*Iudex,*
Ruth, Samuel, Reges, Chronica, Ezra, Nehe-
mia, & Esther.

Hinc Iobus, Psalmi, proverbialia, Concio, Carmen.

Post ventura canunt, Esa, Jer, & Eze, Daniel

Hoseas, Joel, Amosus, Obadiah, Jonas

Michas, Nabumus, Habacuc, Sophonia, Chaggai.

Zacharias, Malacha Baptista monstrat Eliam.

Rom. 3. 2. Josephus advers: Appion. l. 1. Concil.
Laodicen. c. 39.

Athanas. in Synops: Hieron. in proleg. Galeat.

6. Ergo non tantum 1. Oratio
Manassis, 2. Psal. 151. 3. Appendix
Job,

Iob, quæ habetur in Græcis codicibus. 4. Pastor, sive liber *Hermetis*. 5. *Machab.* 1. 3. & 4. 6. *Esdra* 3. & 4. sunt Apocrypha, ut concedunt Papiest *Bell. de verbo Dei*. l. i. c. 20.

7. Sed & librorum ista assumenta

1. Sex capita cum Semisse libri *Esther*
2. *Baruch Ieremiæ* 3. Tria capita *Danielis*, hoc est, Canticum trium puerorum, Historia *Susannæ*, *Belis & Draconis*, Et tractatus integri 1. *Tobiæ*
2. *Indith.* 3. Sapientiæ *Salomonis*. 4. *Ecclesiasticus filii Syrach.* 5. Primus & Secundus *Macchabæorū* Excludenda sunt ab indubitato Canone. Quæ memoriæ suggerit versiculus,
Es. Tob. Ind. Hester. Sapi. Syr. Barn. Ier. Dani. Man. Mac.

Hieronym. in proleg. Galeat. à quo non dissentiant Veteres ante Concilium Tridentinum & ad cuius limam revocari vult Recentiores *Cajetanus*.

8. Hosce tamen libros legit Ecclesia ad exempla vitæ & formandos mores, non ad dogmata confirmanda, *Confess. Anglic. Art. 6. ex Hier.*

(4)

in præfat. in libr. *Salomonis*.

9. In Novo Testamento Canonica,
Post Mat. Mar. Luc. Jo. sunt *Actus*, *Roma*, *Co-*
rinthus.

Pro Galatis, *Epheso*, *Philippis*, atque *Colossis*.
Thessalo, *Timotheo*, *Tito*, *Philemoni*, *Hebræis*.
Jacobus, *Petrus*, *Johannes*, *Juda*, *Revelans*.

10. Itaque Epistola ad 1. *Hebræos*.
2. *Jacobi*. 3. *Petri*, 4. & 5. *Tertia Io-*
hannis, 6. *Inde*, 7. Una cum *Apoca-*
lypsi, perperam à quibusdam è Ca-
none eliminantur propter nonnullo-
rum in primitiva Ecclesia de hisce li-
bris Hæsitantiam.

Quæstiones.

1. **S** It aliqua cognitio Dei
Naturalis insita, quæ
reddere possit homi-
nes inexcusabiles? *Alsted. Pol.*
pag. 185. Paræus in Roman. p.
145. 237. & 296. Meisne-
rus, part. 1. fol. 1126. Tarno-
vinus in Io. 132.

2. Scriptura Canonica sit ver-
bum

bum Dei? *Bellarm.* De Verbo Dei lib. 1. c. 1. &c.

An 3. Sit necessaria necessitate absolutâ? *Polan, Synt.* pag. 103. *Scharp.* pag. 121.

4. In Theologicis sit primo creditum?

5. Biblia, quoad nos solummodo ab Authore Authoritatem sortiantur? *Serar.* proleg. c. 7. q. 32. pag. 21. *Alsted.* polem. pag. 281. *Sharp.* pag. 54.

6. Præ aliis omnibus Scriptis sint verissima? *Serar.* prol. c. 6. q. 3. pag. 21. *Halens,* part. 1 q. 1. Memb. 4. Art. 2.

7. Autoritas Bibliorum sit fidei articulus? *Ibid.* *Halens,* c. 7. q. 13. pag. 33.

Hyperbole sit in Scripturis admittenda? *Neg.* *Parvus* in *Gen.* c. 11. p. 961. & 1075.

8. Libri Canonici *V. T.* rectè à Reformatis assignentur? *Alsted.* polem. 285. *Scharp.* pag. 9.

9. Libri *N. T.* vulgò enumerati æqualem sortiantur cum

ceteris Canonicis Authoritatem? *Alsted. Polem. pag. 515.*

10. Evangelium etiam fuerit in Veteri Testamento? *Paraus in 1. ad Roman. pag. 119.*

11. Constet ex effectis, Scripturam esse Θεόπνευστον? *Ter. Exam: part. 3.*

12. Lecta aut audita fidei habeat annexam promissionem? *4. c. I. 54. Meisnerus, part. I pag. 149.*

C A P. 2. De Editionibus.

Tantum de Canone; sequuntur Editiones.

1. **E**ditiones Scripturæ sunt, quibus literis diversimode consignatur, & iisdem, vel diversis linguis mundo publicatur.

2. In Veteri Testamento Hebraicus, in Novo Textus Græcus est Authenticus, ita ut ad hos fides omnium

omnium. Translationum sit exami-
nanda, erroresque corrigendi. *Grat.*
dist. 9. Can. 6. ut Veterum. Ex *Hiero-*
nymo, *Epist* 28. citat *Grat.* *Augu-*
stinum pro *Hieronymo*. Nolunt tamen
Indices hoc purgare.

3. Itaque Editiones *Chaldaica*, *Sy-*
riaca, *Græcæ*, *Latina*, aut quævis aliæ,
catenus sunt probandæ, quatenus
cum Originali hoc vel illo textu con-
veniant. &c.

4. Latina Vulgaris impie sic pro
Authentica obtruditur à Papistis, ut
nullo prætextu rejiciatur. *Concil.*
Trident.

5. Oportet autem sacram Scriptu-
ram non tantum linguâ extare uni-
cuique nationi vulgari, ut ad præ-
scriptum Episcopi, aut Ordinarii ab
aliquibus legatur; sed prostare etiam
debet, & vulgari, ut unusquisque
pro captu consolationem inde acci-
piat. *I Cor. I 4.*

Quæstiones.

1. **S** Criptura illa ipsa, quæ à Mose & Prophetis condita est, ad nos usque pervenerit? *Bell.* de V. D. lib. 2. c. 1.
2. Editio Hebraica V. T. sit incorrupta & Authentica? *Idem* Ibid. c. 2.
3. Puncta Hebræorum fuerint tradita unà cum literis? *Serar.* in proleg. c. 3. q. 5. p. 8. *Scharpius*, pag. 29. *Morton*, Apolog. part. 2. pag. 30.
4. Editio Græca N. T. sit incorrupta & Authentica? *Ibid.* cap. 7.
5. Novum Testamentum initio græcè fuerit Scriptum? *Polan:* *Syntag.* pag. 516.
6. Evangelium *Matthæi*, & Epistola ad Hebræos, conscripta primitus

primitus fuerint Hebraicè? *Polan.* Ibid. 519.

7. Evangelium *Marci* Scriptum primo fuerit Latine, & à *Petro* dictatum? Ibid. 535.

An 8. Eatenus Translatio sit probanda, quatenus consentit cum Originali? *Polan.* Ibid. pag. 526. *Scharpius*, pag. 35.

9. *Græca*
quam ha-
bemus versio
sit.

1. Septuaginta Interpretum? *Polan.*
Ibid. 535.

2. Authentica? 538.

3. Citata à Christo & Apostolis?
Ibid.

10. *Versio*
vulgaris *Latina* sit

1. Hieronymi? Ib.
544. *Alsted.* Pol.
288.

2. Authentica? *Alsted.* pag. 287.

3. Integra; Ut ei fidat lector?
Polan. 539 &
547. *Scharp.* 29.

11. Versio *Chaldaica* V.T. sit probanda? *Bell. de V.D. l. 2. c. 3.*

12. Versio *Syriaca* N. T. sit Authentica & sincera?

13. *Arabica* Versio ceteris præferatur?

14. Scripturæ quævis sana Translatio sit propriè verbum Dei?

15. Scriptura sit vulganda ubivis in ea linguâ, quam populus intelligat? *Bellarmin. de verbo Dei. lib. 2. cap. 15. Tom. 1.*

C A P. 3.

De Interpretatione & Controversiarum Judice.

1. **I**nterpretatio Scripturæ est sensus genuini congrua explicatio.

2. Sensus iste est vnicus, is nimirum, quem intentio dicentis, & rei significatæ Natura exigit. Itaque non

non solidum illud vulgatum : *Litera gesta docet*, quid credas *Allegoria*, *Morale* quid agas, quò tendis *Anagogia*. *Allegoria* est modus tantum eundem sensum enuntiandi ; *Tropologia*, & *Anagoge* applicandi.

3. Estque vel { 1. Simplex.

{ 2. Compositus.

4. *Sensus simplex exhibetur absque Typi Nucleo. Estque*

1. Proprius, absque omni Tropo & schemate; ut Ecce virgo concipiet. *Es.*

7. 14.

2. Figuratus aliquo habitu Rhetorico ; ut alias oves habeo, quæ non sunt ex hoc ovili. *Bell. de V. D. l. 3c3.*

5. In sensu Composito præter immediatam verborum significationem Res ipsæ aliquid designant : ut Typi Antitypa.

6. Ergo duplex prædicatum attribuitur uni subjecto, & resolvendæ sunt

sunt tales propositiones : hoc modo,
ut os non comminuetur ex ipso : *A.*
id est, Agni paschalis, Christi, *Exod.*
12.46. Ubi duplex impletio, imme-
diata in Typo : mediata & primaria
in Antitypo. Quod privilegium est
tantum sacre Scripturæ, in qua non
solum res per verba adumbrantur,
sed res ipsæ futura denotant.

7. Nam ali-
quid V. T.
impletur in N.
T. tribus mo-
dis.

1. Historicè ; ut Ex
Bethlehē egredie-
tur Dux, *Mich. 5. 2.*
Matt. 2. 6.
2. Typicè ; ut Hodiè
impleta est Scrip-
tura, *Luc. 4. 21.*
3. Analogicè : ut
Vox in Rhama au-
dita est, *Jer. 31. 15.*
Matth. 2. 18. & Na-
zareus vocabitur,
Ibid. 23. id est :
Christi adventu re-
novata fuit ista la-
mentatio & Christo
competebat. Ana-
logicè

(13)

logicè typus *Samsonis* Scultet. delic.
Evang. c. 29.

8. *Vel imple-*
tur aliquid
V. T. cum in
Novo vel fit

1. Id ipsum de quo
propriè Scriptura lo-
quitur ; ut Ecce virgo
pariet, *Esaï. 7. 14.*

2. Quod per aliud sig-
nificatur : ut Ego ero
illi in patrem, 2 *Sam.*
7. 14.

3. Quod est simile: ut
populus labiis me ho-
norat, *Esaïa 29. 13.*
Applicatum *Matt. 15.*
7.

4. Magis magisque: ut
crediderunt Apostoli
Joh. 2. 11. Maldonat:
in *Mat. c. 2. v. 123.*

9. *Unde Re-*
gula tres.

1. Ex solo sensu lite-
rali petenda sunt
Argumenta effica-
cia: quia, *Theolo-*
gia Symbolica non
est Argumentativa
Bellar-

(14)

Bellarmin. de V. D.
lib. 3. c. 3. ex *Aquin.*
part 1. Et *Hieron.*
in 13. *Mat.*

2. In sensu Simplici
urgendum τὸ ἐν τῷ :
In Composito *Ἰδα-*
voia.

3. In Parabolis non
premunt Circum-
stantiæ, sed Scopus.
Chrysost.

10. Siquidem Scriptura est ob-
scura, non in agendis, sed cognoscen-
dis, non ab omni Christiano, sed
Theologo; ut natet in illa Agnus hu-
milis, & turbetur vel obruatur Ele-
phas. *Gregorius Magnus* in *Moralibus.*

11. Ergo in ipsius } 1. Media.
Interpretatione at- } 2. Moderator,
tendenda sunt } five Iudex.

12. Media ista } 1. Infita Conatus
sunt vel } proprii.
} 2. Ascita suppe-
ditati extrinsecus
auxilii,

13. Media

13. *Media primi generis sunt precipue quinque.*

1. Analogia fidei
Rom. 12. 6.
2. Collatio locorum similium & dissimilium *Aug. de Doct. Christ. 1. 2.c. 6.*
3. Consideratio scopi & circumstantiarum *Hier. sup. cap. 5. Mat.*
4. Inspectio Linguarum Originalium.
5. Seria Dei Invocatio ab Animo veritatis studio.

14. *Media ascita sunt*
1. Ecclesia.
 2. Concilia.
 3. Patres.
 4. Recentiores
 1. Scholastici.
 2. Commentatores

15. Ecclesia (non factio papicolarū cum & sub Romano Pontifice, sed Pro-

Professorum hinc inde Dei voluntatem ad præscriptū scripturæ annuntiantium series Catholica) Est Scripturarum Index tantum non Iudex, quæ Authoritatem illis non dat, sed declarat. Neque enim propter sed per Ecclesiam Scripturæ *authenticæ* admittimus.

16. Concilia quatuor prima Generalia *Nicænum, Constantinopolitanum, Ephesinum, Chalcedonense*, ab Orthodoxis recipiuntur; Reliqua non probantur per omnia, quia Adolescente Antichristo, ipsius evenit imposturis & Tyrannide, ut in quamplurimis pars Major vicerit Meliorem. *Rex Jacobus* in Monitoria præfat.

17. Patres probantur potius, in exegeticis, quàm in paræneticis, in quibus Rhetoricantur nonnunquam, vel receptos errores non discutunt seriò, vel (ut fit in ligno incurvo) flectunt *in oppositum*, ut ad *rectitudinem* perducant.

18. Attendendi igitur sunt *consentientes*, non *altercantes*, *dogmaticè* loquentes, non *problematicè*, non credendi

dendi necessitate, sed examinandi libertate, quia non exhibent Theologiæ fundamenta, sed Theologis Adjumenta.

19. Index Interpretationis potest esse duplex. } 1. Personalis.
 } 2. Normalis.

20. Personalis non querendus in hoc mundo, ante ultima Comitia, quia Spiritus Sanctus pollicetur, se adfuturum rectè utentibus Mediis.

21. Itaque Papa non est Judex Controversiarum, sed judicandus, ut Cæteri, sicubi à Norma Scripturæ deflectat.

22. Judex enim Normalis ex parte rei est solummodò sacra pagina, *Verbum judicabit*. Ex parte applicationis nihilominus relinquitur Judicium Directionis *Pastoribus*; Discretionis *Ovibus*, quibus religio est suadenda, non imperanda, veritate non vi, *Concionibus non Comitiiis: Vos Ipsi judicate* 1 Cor. 11. 13. Ut fecerunt cum laude Beroenses. *Act.* 17. & facere tenentur prophetæ, 1 Cor. 14. 29.

& reprehenditur Turba quod non fecit, Luc. 12. 57.

23. Ut sedentur igitur Controversiæ inter veritatis studiosos, Personas aut Ecclesias, non alia nobis in via relinquuntur media, nisi ut conveniant Docti in legitimo Concilio adductum Apostolorum, *Act.* 15. ubi 2 Scriptura sit Amussis omnium Decretorum, & Spiritus Prophetarum Prophetis subjiciantur, *1 Cor.* 14. 32. Qui si 3 non conveniant in omnibus in eo, ad quod perveniant, Idem faciant, permanentes in eadem Regula, & expectent, dum aliter sapientibus Deus veritatem revelaverit *Phil.* 3. 15, 16. Quicumque hanc Regulam sequuti fuerant *pax super illos & Misericordia & super Israel Dei*, *Gal.* 6. 16.

24. Ut autem lites omnes penitus tollantur, expectandus est ille Dies supremi Judicii, in quo inter superstructiones *Auri & Ligni, Argenti & ferri, lapidum pretiosorum & stipula* patebit discrimen, *1 Cor.* 3. 12.

25. Interea oportet hæreses esse
fuerunt

fuert, sunt, & erunt, ut qui probati
sunt *Manifesti* fiant in nobis, 1 Cor.

II. 19.

Quæstiones.

1. **S**criptura sit obscura? Bel-
larm. de V. D. l. 3. c.
1. Alsted. *Polem.* pag.

294.

2. *Unicum tantum sensum ha-
beat, eumque literalem?* Aquinas
p. I. q. I. art. 10. Scharpius p. 82.
Meisner. part. 2. pag. 862.

3. *In unica Oratione simpliciter
Vox una sustinere possit duas sig-
nificationes?* Meisner. part. 1. pag.
240.

4. *Interpreti liceat interdum
addere voces, quæ in Originali
non habentur?* Ibid p. 2. fol. 959.
& 966.

5. *Dictamen rationis non su-*

pernaturaliter illuminatum rectè
judicet de Scriptura consequen-
tiis Prolæus Mateol. Socinian.
p. 21.

6. Theologia Symbolica sit Ar-
gumentativa ? Aquinas par. 1.

7. Major sit Authoritas unius
Ecclesiæ particularis in interpre-
tandis Scripturis, quàm alte-
rius ?

8. Concilia quatuor generalia
prima plus faveant Pontificiis,
quàm Reformatis ?

9. Pontificii pluris faciant Pa-
tres in dirimendis litibus, quàm
Protestantes ? Morton. Iansen-
nius. Laurentius in tractatu: Re-
verentia Romanensium erga pa-
tres subdola.

An

10. Papa vel aliquis alius
Judex personalis infallibilis sit
in hac vita ad Controversias de-
terminandas ? Polan. Scharp.
pag. 92. Davenant.

11. Interpretatio Scripturarum
sit Ecclesiæ necessaria ? Scharp.
633.

12. Diri-

12. *Dirigenda sit secundum
certa Media & Ibidem.*

13. *A privatis possit ad Examen
revocari? Ter.*

14. *Unusquisque possit ex tex-
tu juxta privati Spiritus Dictamen
sibiipsum religionem formare, vel
Scripturam Interpretari. Prolæus
Mateolog. Socinian. c. 2. q. 5.
pag. 38.*

15. *Excluso infallibili Inter-
prete in Mediis syncerè applicatis,
acquiescere possit conscientia?*

16. *Auditoribus de suis pasto-
ribus judicare liceat? Par. in 1 Cor.
4. p. 215.*

17. *Ultima resolutio fidei sit
in sacras Scripturas? q. d. v. 13.
p. 174.*

C A P. 4.

De Sufficiencia Scripturæ & Traditionibus.

1. **S**ufficiencia Scripturæ est ejus integritas & perfectio, qua omnia credenda, speranda, & operanda, quæ viatori sunt necessaria ad salutem complectitur, 2 *Tim.* 3. 17. *Scot.* in proleg. sent. q. 2.

2. Itaque non est Norma tantum partialis, sed totalis; quæ excludit Traditiones Dogmaticas de fide, non Historicas aut Rituales de rebus *Adiaphoris*, quia omnia ad salutem necessaria aut expressè habentur in sacris literis vel necessariâ consequentiâ vel Anologicè *Alsted.* p. 225.

3. Admittenda igitur est tantum Traditio, ut sumitur pro Actione Tradentis, non pro Doctrinâ tradita, quia

4. Scriptura

4. Scriptura est Canon. *Canon* autē est μέτρον ὁ δὲ διαφεύσκει πᾶσαν πρόσθεσιν καὶ ἀφαιρέσιν μηδαμῶς ἐπιδεχόμενον. *Varin. Theoph. Basil. vide Polan. Synt. p. 272. Et proinde*

5. καὶ ἐν ἀφέλει, καὶ ἐν προσῆς, ἐλυμήνω τὸ πᾶν
Photius apud Oecumen. in 3. *Philip.*

Quæstiones.

I. **O**mnia ad salutem necessaria in sacris Joh. 20. ult. 2. Tim. 3. 16. Scripturis comprehendantur? Colloq. Ratisbon. 16. Bellarm. lib. 4. de Verb. D. Carleton Consens. E. 1. qd v. 3. 115. p. qd v. 4. 56. qd 6. 259. qd 7. 17. & 175. qd v. 12. 27. & 243.

2. Scriptura sit perfecta sine Traditionibus? Polan. p. 749. Alsted. Polem. 299. Scharp. p. 125. Meisner. p. 1. fol. 9.

3. Dentur Divine & Apostolicæ

An *Traditiones, quæ sint ejusdem
Authoritatis cum Scriptura?*
Polan. Syntag. 749. & 791.

4. *Scriptura Principalis finis
sit Commonitorius?* Pareus in
Romanos, p. 1651. & in I Cor.
4. p. 240.

5. *In Scripturis exponendis sit
licitum Recentioribus à Majorum
Traditionibus discedere? easque
corrigere aut Rejicere?*

L O C U S. II.

*De Deo.*C A P. I. *de Dei Natura.*

Subiectum Theologiæ
est Deus, tam in obli-
quo, quàm in recto.
Est enim à Deo, de
Deo, ad Deum.

2. Ejus } 1. Deo. } *Symbolum*
partes duæ } 2. Ecclesia. } *Apostolicum.*
sunt de

3. Deus est *Jehova Elohim*,

4. In Deo igi- } 1. Unitas Essen-
tur attendenda } tiæ :
sunt. } 2. Trinitas Perso-
narum.

5. Essentia est ipsa Deitas absolutè
considerata.

6. In

6. *In hac* } 1. Absoluta, proprietates, five perfectiones
observantur } essentielles.
predicata } 2. Respectiva, vulgo
Attributa.

7. Proprietates sunt hujusmodi
quæ Deo à priori competunt.

8. *Suntque* } 1. Incommunicabiles
vel } 2. Communicabiles

Negantes. 9. Incommunicabiles sunt, quæ à
Deo remonent omnem imperfectio-
nem.

<p>10. <i>Ista</i>
 <i>autem sunt</i>
<i>vel</i></p>	1. Causæ 1. Internæ, unde Simplicitas. <i>Deus siquidem est actus purus, cujus esse est Essentia.</i> 2. Externæ, unde Immunitabilitas. 2. Subjecti

- 2. Subjecti , nempe Locī,
unde *Immensitas*.
- 3. Adjuncti Temporis, unde
de Æternitas.

II. Proprietates communicabiles *Affirmantes*
sunt, quæ Deo asserunt omnem per-
fectionem

I. In-
telle-
ctus, ut
Omni-
scien-
tia | 1. Simplicis in-
telligentiæ pos-
sibilem, quæ
dependet ab
Omnipotentia
<i>absolutâ</i> .
2. Visionis futu-
rorum, quæ
inter <i>Decreta</i> .
3. Mediam sci-
entiam Iesui-
ticam <i>non ag-
noscimus</i> . |
|--|---|

12. *Quæ
est vel*

2. Vo-
lunta-
tis, quæ
elucet
in

1. Veritate.

2. Bonitate.

3. Libertate i. ab
interna neces-
sitate. 2. Vi ex-
terna. 3. Legis
impositione.

3. Potentiæ, unde Omni-
potentia faciendi quod
vult, & non faciendi
quod non vult. *Aquin.*
p. 1. q. 25. Art. 3. Aliter
esset imperfectior Ange-
lis aut Hominibus, qui
possunt facere plus quàm
volunt. 1 *Sent.*, dist. 43.

1. Culpabiles, ut Men-
tiri, non velle.

2. Pœnales, ut Me-
tuere, dolere.

3. Corporales, ut dor-
mire, edere, bibere,
quæ Deo attributæ
ἀνθρώποις παθῶς intelli-
gendæ

12 Itaque

12. Itaque
à Deo remo-
ventur Actio-
nes

4. Inconvenientes, quæ
repugnant 1. Ipsius
potentiæ, ut facere
majorem se, vel sui
æqualem. 2. Veritati,
ut efficere Contra-
dictoria simule esse ve-
ra; ut quod præteri-
tum esset futurum. 3.
Bonitati, ut damnare
Petrum, & *Judam* ser-
vare.

14. Nam hujusmodi non arguunt
libertatem, sed *labilitatem*: Quæ-
dam non potest Deus, quia Omnipotens. *Augustin.*, de *Civitat. Dei.* lib.
5. c. 10. Ideo enim Omnipotens, quia
ista non potest: Potest, si vellet, sed
impossibile est, ut vellet. *Aquin.* p. 1.
q. 25. Art. 2. Ratio est, quia est iminu-
tabilis, & habet potentiam tantum
Activam non Passivam. Rectius ta-
men dicitur: Ista non posse fieri,
quàm Deum non posse facere. *Zan-
chini.*

15. Attributa Deo competunt à posteriori, quatenus refertur ad Creaturas.

16. Sunt-
que vel

1. Omnipræsentia ;
profluens ab immen-
sitate : juxta illud :
Enter, præsender, Deus
hic & ubique poten-
ter.

2. Justitia , à veritate
Remunerans & puni-
ens per Iram, quæ non
affectus à Deo , sed
effectus ab hominibus.

3. Gratia & Misericor-
dia, à Bonitate & Li-
bertate. Hæc dat ,
quod deest ; Illa re-
mittit , quod debetur.

17. Ergo Deus est sine qualitate
Optimus : sine quantitate *Maximus*.
supra omne illud, quod cogitare po-
test mens Creata , a quo , in quo, &
per quem sunt omnia.

Quæstiones.

1. **D** *Eus sit subjectum Theologiae?* Aquin. p. 1. q. 1. Art. 1.
2. *Symbolum Apostolorum ab ipsis Apostolis fuerit concinnatum?* Martinius in præcatich.
3. *Deum esse sit demonstrabile?* Aquin. p. 1. q. 2. Art. 2.
4. *Dens sit actus purus, sine omni compositione & Accidente?* Ibid. q. 3. Prolæus Mateol. Soci-
nian. cont. 1. q. 7.
5. *Dens sit immutabilis?* Ibid. q. 9. Prolæus Cont. 1. q. 6.
6. *Solus Deus sit ubique?* Ibid. q. 8.
7. *Dens sit æternus sine distinctione prioris & posterioris?*
8. *Detur scientia Media?* EDr. Prideaux Lect. 2.

9. *In Deo sint Idea rerum omnium?* Aq q. 15.

10. *Detur creatura media inter creatorem & alias creaturas temporales?* Stegman.

11. *Iustitia, Misericordia & reliqua Attributa Dei sint ipsi essentiales?* Prolæus V. S. q. 9.

12. *Potentia Dei extendatur ad impossibilia & Contradictoria?* Aquin. V. S. q. 25.

13. *Deus ab intellectu creato plenè cognosci possit?* Ibid. a. q. 12. ad 14.

14. *In Deo aliquid sit futurum?* Arriba varior diff. l. 3. a cap. II.

C A P. 2.

De Personis.

1. **T**antum de unitate essen-
tiæ: sequitur Personarum Trinitas.

2. Persona est essentia contracta ad certum & peculiarem subsistendi modum.

3. $\tau\epsilon\rho\pi\theta$ iste $\upsilon\pi\epsilon\rho\xi\epsilon\omega\varsigma$ non componit, sed distinguit, idque relativè non absolutè.

	1. Pater.
	2. Filius.
4. Personæ	3. Spiritus Sanctus
sunt tres.	Mat. 3. 16. & 24. 19.
	1 Jo. 5. 7.

5. Trinitas dicenda est, non triplicitas; in qua, Ordo quidem est, inæqualitas non est, distinctio non diversitas, quia non sunt $\delta\mu\omicron\iota\sigma\tau\omicron\iota\varsigma$ sed $\delta\mu\omicron\upsilon\tau\omicron\iota$.

5181.

D

6. Alius

6. Alius est Pater à Filio, sed non aliud, & esse Patris est esse Filii, & esse Spiritus Sancti: sed esse patrem non est esse Filium, aut esse Spiritum Sanctum: Quia non distinguuntur essentialiter, sed realiter, non realitate absoluta sed relativa, unde ab ipsa Deitate differunt non re sed ratione.

7. Differentia ista est vel

- 1. Interna per propria
- 2. Externa per appropriata, unde Actiones dicuntur in Trinitate vel Trinitatis

8. Propria ista sunt

- 1. *Ασχεσία* five gignere & est Patris.
- 2. *Γένεσις* five gigni & est filii.
- 3. *ἐκπορεύεσις* procedere & est Spiritus Sancti.

9. Appellantur Idiomata, Relationes, Characteres Personales, five Actiones Nationales. Unde illud.

10. Opera Trinitatis ad Intra sunt divisa, Indivisa verò ad Extra. Augustin.

11. Pater

11. Pater est prima Persona Trinitatis qui Filium ab æterno genuit
Pfal. 2.

12. Itaque est Fons in Deitate , & cæteris Personis prior ; non tempore aut dignitate , sed ordine & originatione.

13. Filius est secunda Persona à patre per æternam Generationem existens. *Joh. 1.*

14. Principium est de principio , & Deus de Deo non *αὐτόθεν* à se, sed in se, Secundum essentiam *αὐτόθεν* , Secundum Personalitatem à patre.

15. Spiritus Sanctus est Tertia Persona à Patre & Filio per æternam processionem existens, à patre quoad principium Spirationis , à Filio per Spirationem simpliciter.

16. Appropriata sunt externi effectus qui in relatione ad creaturas, Singulis sic attribuuntur, ut tamen simul competant omnibus, sic potentia patri, Filio Sapientia, Charitas Spiritui Sancto præcipuè ascribuntur, cum tamen hæc omnia omnibus rectè attribuuntur *de Combis. Turrecremata.*

Quæstiones.

1. **S**it unus Deus tribus personis distinctus Bell. de Christo l. 1. & 2. Zanchius de 3 Elohim Proleus Matteolous. Socin. Cont. special. 4.

2. In divina Natura sint processiones duæ, personæ tres, relationes quatuor, Notiones quinque? Aquin. part. 1. q. 27. & seqq.

3. Trinitas Personarum possit per rationem Naturalem cognosci? Aquin. p. 1. q. 32. art. 1.

4. Circa Relationes & notiones liceat diversimodè opinari? Ibid. q. Art. 4.

5. Patri competat principium Filii & Spiritus Sancti? Ibid. q. 33. Art. 1.

6. Filius à patre semper, & continuè

An *continuè gignatur?* Bellarm. Polanus.

7. *Deus Pater ab aeterno ex essentia genuerit Filium* & Prolæus V. S. Cont. Spec. 4. q. 2.

8. *Spiritus Sanctus sit Persona divina* & Prol. V. S. cont. 3.

9. *Spiritus Sanctus à Patre & Filio procedat* & Bellarm.

10. *Nominatim invocandus?* Cassand pag. 298.

10. *Essentialia personis rectè appropriantur, quæ distinguantur tantum per Relationes.* I Aquin. Ibid. a. q. 39. ad 43.

LOCUS. III.

De Christo Capite Ecclesiae?

C A P. I.

ta præmittuntur de Deo ; succedit secunda pars Theologiæ , quæ est de Ecclesia.

 2. Ecclesia est cætus
eorum, quos Deus gratuitâ vocatio-
ne ad gratiæ & gloriæ suæ commu-
nionem evocat.

3. In hac confi-deranda occurrunt

1. Partes.

2. Privilegia.

4. *Partes* } 1. Caput.
sunt } 2. Membra.

5. Caput

5. Caput $\left\{ \begin{array}{l} 1. \text{ Verum : Christus.} \\ 2. \text{ Vanum sive Brassica-} \\ \text{tum : Papa.} \end{array} \right.$
est vel.

6. Christus ut Caput est Ecclesiæ est verbum Caro factum, seu persona in cujus singularitate, duæ unitæ sunt naturæ salvis earum proprietatibus ad humani generis Redemptionem. *Joh. 1.*

7. Consideratur $\left\{ \begin{array}{l} 1. \text{ Deus.} \\ 2. \text{ Homo} \\ 3. \text{ Θεαὺς ὁ ὅλος.} \end{array} \right.$
igitur vel ut

8. Divina Natura erat ab æterno immutabilis, quæ in plenitudine temporis assumpsit naturam humanam ex purgato per Spiritum Sanctum B. virginis semine, ut quæ Deus potuisset pro peccatis nostris satisfacere : quæ Homo pati potuisset, & in eadem Natura, quæ peccasset, satisfacere.

9. Humana Natura similis prorsus erat nostræ, excepto peccato ; tum

quoad partes, nempe Animam & Corpus, tum quoad Accidentia, proprietates scilicet & Infirmittates, miserabiles non damnabiles, poenales non peccatrices, Naturales non personales.

10 Differt
autem à No-
stra

1. Ratione *Ortus*: non ab humano semine.
2. Modo *Subsistendi*: subsistentiā enim habuit non à se, sed à Deitate.
3. Mirā *Personalitate*: ex duabus Naturis.
4. Immunitate, à vitiosis Accidentibus.

II. Atquē hinc Oritur *Unio* ista *Hypostatica*, quā Deitas habitat in humanitate corporaliter, & Humanitas Naturæ devinæ ἀληθῶς, πλήρως, ἀδιαίρετως, ἀσυχύτως Unitur; Non Conversione divinitatis in hominem, sed assumptione humanitatis in Deū, quæ vulgō dicitur Incarnationis Mysterium. 1 *Tim.* 3. 16.

12. Consistit autem in Commu-
 nicatione subsistentiæ verbi Humane
 Naturæ; non in Idiomatum transfu-
 sione : juxta illud.

*Sum, quod Eram, nec eram, quod
 sum, nunc dicor utrumque:
 Ignoras, nisi me stirpe ab utraque
 tenes.*

13 Itaque distinctæ manent pro-
 prietates utriusque naturæ in una
 persona. Et prædicantur per commu-
 nicationem Idiomatum *συνδροξι-
 νῆς*; in Concreto non abstracto: Ut
 Deus, non Deitas acquisivit Eccle-
 siam suo sanguine. 1 Cor. 2. 8. Act.
 20. 28, 2. Filius hominis, non huma-
 na Natura dat vitam æternam. Job.
 3. 13. Totus Christus est ubique, sed
 non Totum Christi vel Totalitèr. 2,
sentent. distinct. 22. *Aq. p.* 3. q. 32.
Art. 3.

14. Anima Christi proficiebat gra-
 datim scientiâ: Non divina, sive In-
 creata vel Humana Beatifica, qua
 Deus per essentiam videtur, aut in-
 fusa

fusa faltem quoad habitus ; sed acquisita & experimentaliquoad actus & habitus. *Luc. 24* 52.

15. Itaque ab ipsa sua Creatione non repleta fuit scientia & gratia ut nihil prorsus dedicerit. Afferunt Scholastic, 3. *sent. dist* 13. Neque interim ignoravit aliquid privativè, quod tenebatur scire, sed nescivit negativè absque peccato, quod ætati & Conditioni non competeat,

16. Pertulit in horto & Cruce pœnas nobis debitas, infernales non Inferni, damnandorum, non damnatorum, quas sensit homo, vicit Deus; satisfactorias reddit, personæ Θεω-
δωτου dignitas, & Communicabiles omnibuselectis infinita patientis Charitas.

17. Et descendit postea localiter in Infernum, non ad patiendum vel patres è lyombo educendum, sed ut nos securos reddat de liberatione ab isto Carcere, quem ipse in nostra natura evicit. *Rom. 10*. Ut 2. Constaret potestatibus Tenebrarum satisfactum fuisse per hominem divinæ institutæ

1 Cor. 15. Ut de Satana in proprio triumpharet. *Coloss.* 2.

18. Ergo non tantum in utraque Natura; sed secundum utramque Naturam Christus Θεαὺς ὁ ὢντος est nobis Mediator.

1. Prophe-	{	1. verbum;
		2. Sacra- menta
ta per.		

2. Sacer-	{	1. Satisfacti-
		onem.
dos per.		2. Interces-
		sionem

19. Quod
Munus Obi-
t.

3. Rex.	{	1. Per Re-
		rum om-
		nium con-
		servatio-
		nem.
		2. Guberna-
		tionem.

Specialiter verò *Ecclesie.*

2. In cuius gratiam, non in pro-
priam

priam exaltationem, quicquid per-
tulit, subivit, ut non sibi ipsi, sed no-
bis dicatur meruisse.

Quæstiones.

I. **C**hristus extiterit se-
cunda persona in Tri-
nitate ab æterno?

Bellarmin. de Christo lib. 1.

Rectè Dicatur *Ante Deum*. Bellarm.
lib. 2. c. 19.

3. In una Christi personâ sint
duæ distinctæ naturæ? Bell. *Ibid.*

l. 3. usque ad cap. 9.

4. Ex Unione Hypostatica se-
quatur Communicatio Realis At-
tributorum? *Ibid.* c. 9.

5. Humanitas Christi possit esse
ubique? *Ibid.* cap. 11.

6. Præsentia Corporis Christi in
pluribus locis simul sit possibilis?

Bellar. l. 3. cap. 1. Calvi. *Inst.*

l. 4. c. 17.

7. In-

7. *Incarnatio fuerit possibilis?*
 Aq. part. 3. q. 16.
- An 8. *Prædicationes inusitatae, in
 Incarnationis Doctrinâ sint ad-
 mittendae?* Ibid. q. 17.
9. *Anima Christi ab ipso con-
 ceptionis Initio fuerit prorsus om-
 niscia?* Bellar. lib. 4.
10. *Pertulerit penas Infernales?*
 Bell. Ibid.
11. *Descenderit ad Lymbum
 patrum ut illos inde educeret?*
 Idem. Ibid.
12. *Animæ piorum fuerint in
 celo ante Christi ascensionem?* Ib.
13. *Anima Christi localiter
 descenderit ad locum damnato-
 rum?* Bell. ibid. Aq. p. 3. q. 51.
14. *Christus sit Mediator se-
 cundum utramque naturam?* Ib.
 l. 5. Feild. de Eccles. lib. 5. c. 16.
 Mort. Inst. 1. Part. Apolog. c. 53.
 p. 194.
15. *Aliquid sibi ipsi meruerit?*
 Feild. l. 5. c. 20. Bell. l. 5. de
 Christo. cap. 9. & 10. Becan.
 Ench. l. 3. c. 2. q. 4. p. 354.
 Lom-

(46)

Lombard. 3. sent. dist. 18. Zan-
chius præfat. ad confess. & in
Epist. ad Stuckinum l. 1. p. 212.
Aquín. 3. part. q. 19. ar. 3
Calvi. Inst. l. 2. c. 17. sect. 6.
Feild. V. S. c. 20.

LOCUS.

LOCUS IIII.

*De Romano Pontifice.*CAP. I. *De Monarchia.*

Scilicet de Ecclesię Capite genuino: sequitur caput Fictitium, quod est Pontifex Romanus.

2. De quo tria } 1. Monarchia.
occurrunt perpen- } 2. Apostasia.
denda. } 3. Potestas.

3. Regimen Ecclesię est Monarchicum respectu solius Christi non substituti alicujus vicarii.

4. Itaque Petrus non obtinuit suprematum aliquem in Reliquos Apostolos: sed accepit claves cum reliquis non supra reliquos eosque cæli non terrę, ut primus propter ætatem, Zelum,

lum, parrhisian, non primus; ad oves Christi pascendas, non suas. *Matt. 16. Joh. 21.*

5. Probabile est ipsum, Romæ nunquam sedem fixisse, cum Circumcisio erat ipsi designata: Scriptura hoc prorsus taceat, & nitatur tota narratio fide versatili dissentientium Historicorum.

6. Ergo papa non est magis Petri successor, quam quivis alius Episcopus, qui Petri amplectitur & prædicat Doctrinam.

Quæstiones.

- I. **E**cclésiæ Regimen debeat esse Monarchicum?
Bell. de Rom pont lib. à Princip. ad cap. 10. Spalatensis lib. 1. cap. 12.
2. Petrus fuerit totius Ecclesiæ caput à Christo constitutus?
Idem inde ad finem Feild de Eccla. l. 5. c. 22.

3. Romæ

- An 3. Romæ unquam fuerit, ibique Episcopus mortuus? Idem Ib. l. 2. ad cap. 12. Becanus Enchyrid. l. 1. c. 4.
4. Papa Romanus, sit legitimus & solus Petri Successor? à cap. 12. ad finem libri.
-

C A P. 2. De Apostasia.

I. **A**postasia Pontificis est à legitimo Episcopo in Antichristum degeneratio.

2. Anti-Christus hîc non intelligitur communiter, ut designat quemvis adversarium, qui se Christo opponit Job. 2. 18. Sed speciatim, ut indigitat, sive proprie seriem insigniorem Adversantium, sive caput istius factionis. Itaque,

3. Non est una persona Natura, sed instituto; non numero, sed ordine surrogationis. Ut vicarius Christi, non personæ est titulus, sed muneris,

E

undé

unde Nascens, crescens, Triumphans,
cadens pro vario Ecclesiæ conflictu,
AntiChristus dicatur.

4. Opponere autem seipsam potest
talis factio cum Ductoribus, aut a-
pertè sic Turca, vel occultò vel hy-
pocriticè, sic papa AntiChristi stig-
mate inuritur.

Quæstiones.

- [1. **A**ntiChristus sit una
persona? Bell. l. 3.
c. 2.
2. AntiChristus nondum vene-
rit? Ibid. c. 3.
3. Innotescat certò per Nume-
rum Nominis? Ibid. c. 10.
4. Character illum prodatur?
Ibid. c. 11.
5. Nasciturus sit ex stirpe Ju-
daica Ibid. cap. 12.
6. Judæi recepturi sint ipsum
pro Messia? Ibid.

7. Sedem

7. *Sedem Romæ sit fixurus?*
 Ibid. c. 13.
 An } 8. *Palam sit Christo adversa-*
turus? cap. 14.
 9. *Facturus sit miracula?* Ib.
 c. 16.
 10. *Gog. & Magog habituri*
sint cum illo aliquid Commerciū?
 c. 17.
 11. *Pontifex Romanus sit*
Magnus ille AntiChristus? Bell.
 l. 3.
-

C A P. 3. *De Pontificis potestate.*

1. **P**otestas Pontificis est Autho-
 ritas quam in Christianos
 cujuscunque conditionis
 vendicat.

2. *Estque* } 1. *Spiritualis in Eccle-*
vel } *siasticos.*
 2. *Temporalis in Magi-*
stratus.

3. Prælati non præesse debent Imperio, sed Ministerio, Authoritate paterna, non herili, pastorali non Regali, directivâ non coactiva, quia non gerunt gladium sed claves.

4. Itaque
Papa

1. Non est Supremus
Judex Controversia-
rum fidei & morum.

2. Non habet certum
Judicium; quia multi
ex illis errarunt & fue-
runt Hæretici, & Jo-
hanna, Impudica fœ-
mina.

3. Non habet Judicium
Coactivum, ut leges
ferat quæ obligent
conscientias.

4. Non obtinet Jurisdi-
ctionem immEDIATE à
Deo, aut Reliqui Epif-
copi per illum.

5. Patres autem consuluerunt an-
tiquitus Papam, non ut Judicem, sed
ut conservum & fratrem, qui surrep-
titiam

itiam obtinuit Authoritatem ; vel propter Honorem sedis, ex Nonnullorum Episcoporum virtute & Imperii Reverentia : vel 2. Timorem excommunicationis in tenebricosa Temporum Inscitia, 3. Ambitione præfracta & importuna Romana, sive inflata ex rerum abundantia, Alienigenarum certâ devotione, Imperii debilitate, & rerum domesticarum successu, non ex divino instituto aut ex Petri privilegio. *Bilsan. de Obd. p. 43. Rossensis in Bell. l. 2. c. 4.*

6. Reges & Magistratus Politici immediatè sub Deo, habent jus Coactivum in omnes suos subditos, tam Clericos, quàm *Laicos. Rom. 13.*

7. Unde diverso respectu, Magistratus & Minister primas obtinent: iste in legatione sua, ad monendum, increpandum &, si opus sit, excommunicandum : Alter pro suo Munere, Gladio ferendum, cogendum, ut juxta institutum divinum prælati vel subditi fideliter munera sua obeant.

8. Ergò si summus Magistratus sit Tyrannus, gubernatione non usurpatione, non deponendus à papa vel quovis alio, sed ferendus ab omnibus suis subditis non feriendus, quia,

9. Papa nec directè nec indirectè obtinet Authoritatem in Temporalibus, vel successionis, Electionis, juris belli, aut donationis titulo, transtulit imperium.

10. Ideoque non potuit jure transferre Imperium à Gallis ad Francos, à Francis ad Germanos, nec (quicquid blaterant ipsius Sycophantæ) reverâ transtulit.

Quæstiones.

- I. **C**hristus Jurisdictionem Ecclesiasticam supremam soli Pontifici Romano contulerit? Bell. l. 4. c. 22.

2. *Papa plus obtineat Authoritatis in alienae ditionis Episcopos, quam illi in ipsum? Oxoniensis Academ. ad Regem Henricum.*
8.

An < 3. *Possit errare in determinationibus Ecclesiae universali necessariis Bell. l. 4.*

4. *Fuerit aut possit esse Hæreticus.*

5. *Femina Johanna unquam fuerit papa? Ibid. c. 24.*

6. *Possit leges condere, quæ obligent conscientiam Ibid. c. 15. & 16.*

7. *Habeat Authoritatem directam aut indirectam in temporalibus? Ibid. lib. 5.*

8. *Possit leges Condere.*

9. *Possit subditos à Juramento fidelitatis absolvere?*

10. *Romanum Imperium à Grecis ad Francos, à Francis ad Germanos, Papæ Authoritate fuerit translatum? Bell. lib. 36. 7. Dnob. de transl. Imperii.*

LOCUS. V.

De Conciliis.

CAP. I.

De Conciliorum Causis.

Hactenus de Capite Eccle-
się: succedunt membra,
quę sunt.

1. Militantia, in terris.
 vel { 2. Laborantia, sub terris in
 purgatorio.
 3. Triumphantia, in Coelis.

2. Membra in- } Collectim
 terris militantia }
 Considerantur vel } Selectim.

3. *Collectim*
vel
- 1. Representative, in Concilio.
 - 2. Relative, ut locis diffita per fidem & Charitatem ununtur.

4. Concilium est publicus liber, & legitimus conventus Ecclesiasticus, piorum & eruditorum virorum à diversis Ecclesiis legitimè missorum, in quo, causæ Ecclesiasticæ Doctrinam, regimen, ædificationem & pacem Ecclesiæ spectantes, in Timore Dei collatis sententiis, secundum normam sacrae Scripturæ, examinantur, & Communibus suffragiis pro potestate Ecclesiæ à Deo concessa, definiuntur. Festus Hommius. *Disput.* 1. D. *Thej.* 3.

5. *Est*
que vel
- 1. Generale sive Oecumenicum, totius orbis Christiani.
 - 2. Nationale, alicujus Nationis.
 - 3. Provinciale, in aliqua provincia

provincia alicujus Regni
 4. Diœcesanum in Episco-
 pi alicujus diœcesi,

6. E Conciliis generalibus recipi-
 unt papistæ 18. Græci prima 7. Lu-
 therani 6. Eutychiani. 3. Nestoriani
 2. Photiniani nullum. Nos 4. prima.

7. Nempe
- 1. *Nicænum* Anno 327.
 contra Arrium de di-
 vinitate Christi & pa-
 schate sub Constantino
 M. & Julio.
 - 2. *Constantinopolitanum*
 Anno 383. contra Ma-
 cedonium, sub Theo-
 dosio Seniore & Da-
 maso.
 - 3. *Ephesinum* sub Theo-
 dosio Juniore & Cæ-
 lestino, contra Nesto-
 rium Anno 430.
 - 4. *Chalcedonense* contra
 Eutychetem, sub Mar-
 tiano & Leone. Anno
 457.

8. Reliqua

8. Reliqua autem à Bellarmino probata, nempe græca 4. scilicet *Constantinopolitanum* 2. 3. & 4. *Nicenum* 2. & 10. Latina *Lateranense* 1. 2. 3. 4. 5. *Lugdunense* 1. & 2. *Vienense*, *Florentinum* & *Tridentinum*, invalescente Pontificum superstitione & Tyrannide, meritò à nostris repudiantur.

9. *In conciliis observanda sunt*

{	1. Natu-	{	1. Causis.
	ra in.		2. Requisitis
	2. Authoritas.		

1. *Finalis*, est Reformare Doctrinam & disciplinam. *Act.* 15.

2. *Efficiens*, quâ indicendum sit Concilium, est Christianus Magistratus, quia res est politica, quæ auctoritatem requirit coactivam.

A. I. *Materialis* five convo-

10. *Causa*

convocandi ad Concilium sunt Episcopi, presbyteri, vel alii Docti viri, legitime a diversis Ecclesiis ad illud munus delegati, qui equè habent jus suffragandi, & eligere possunt præsidem Idoneum, qui 1. res proponat, 2. suffragia colligat, 3. Ordinem agendi præscribat, sed ulterius per se nil decernat.

2. *Forma*, procedit per modum Inquisitionis, non judicii aut determinationis.

1. Cogenda sunt propter res politicas, aut lites papales, quæ aptius componuntur in Comitibus, quàm Conciliis.

2. Papæ est illa convo-

II. *Itaque*

care, aut privilegio
sedis in illis præside-
re, aut rata facere.

ii. Itaque

nec

3. Jus suffragandi Epif-
copis, Cardinalibus,
Abbatibus & ordi-
num generalibus, so-
lummodo conceda-
tur.

4. Episcopi aut alii qui
ferunt sententiā, non
sunt Iudices, sed Con-
siliarii, quibus decli-
nantibus à Scripturæ
ductu, liceat refraga-
ri.

i. Locus tutus & Mu-
nitus per præsidem, si-
ve Magistratum politi-
cum.

2. Salvus conductus,
quoad personas & cau-
sam principalem.

12. Hisce

accedunt
præsertim
hodiè ut re-

3. Absolutio à Juramen-
to papæ, præstito vel
præstando.

quisitæ

*quisita con-
ditiones.*

4. Constitutio, papæ vel alterius cujuscunque hæreseos, vel erroris postulati, in altera parte litigantium.

5. Determinatio, non ex pluralitate votorum, nisi Scripturæ firmetur Authoritate.

13. Ergo Concilia papalia, præcipuè Tridentinum, meritò ab omnibus Christianis repudiantur.

Quæstiones.

1. **C**oncilia sint necessaria?
Bell. lib. 1. c. 9. Long.
summ. prelud. 2.

2. Institutum Conciliorum sit de jure divino? Long. summ. Concil. prelud. 1. Cont.

3. Papæ sit Concilia generalia indicere? Bellarm. c. 12. Long. summ. prel. 3.

4. Papæ

4. *Papa solius sit Conciliis Indictis praesidere ?*

5. *In Conciliis sint suffragia consultiva potius quam decisiva ?*
Bell. l. 1. c. 18.

An 6. *Soli Episcopi jus habeant suffragandi ?* Ibid.

7. *Necessario requiratur Pontificis Romani Confirmatio ?*

8. *Concilia sic confirmata possint errare.* l. 1. c. 2.

9. *Decreta Conciliorum imponent credendi necessitatem, sive ulteriori examine cujusque privati ?*

9. Concilium

- 1. *Pisanum legitimum, Crakentorp;*
- 2. *Lateranense Windring : ultimum,*
Bell. l. 2. de conciliis. c. 13.
- 3. *Tridentinum legitimum ?*

10. *Canones, qui Circumferuntur Apostolorum sint fictitii ?*
Longus,

[Longus , Lambertus , Gruterus.

G A P. 2.

De Conciliorum Authoritate.

1. A uthoritas	}	1. Absolutè.
Conciliorum		
æstimatur,	}	2. Com-
vel		paratè
		1. Scripturæ
		2. Papæ.

2. Concilia à papa Confirmata, possunt errare, quia certum est errasse; & non indicta vel Confirmata à papa, tantò possunt liberius veritatem eruere.

3. Major est Authoritas Scripturæ quàm Concilii, non tantum in se sed quoad nos, quia,

4. Quod per se est θεόπνευστον, per se etiam suam authoritatem insinuat, & fidem

fidem suæ divinitati fecit. Etc.

5. Concilia nobis debent esse sacra, quia Scripturis sunt consentanea; unde respectu nostri major est Scripturæ Authoritas, quàm concilii; quia Scriptura est fidei fundamentum, Concilium tantum explicatio, Itaque;

6. Papa, vel quivis alius Patriarcha vel Episcopus, subiectus est Censuræ legitimi concilii, ut patet ex concilio *Constantiensi*, *Basiliensi*, *Pisano*, *Gersono*, *Alphonso à Castris*, & aliis: quia,

7. Papa potest esse Hæreticus, & *Noxium* (ut est) *ulcus* Ecclesiæ, quod concilio est sanandum. Itaque,

8. Nugantur, qui papæ approbationem Concilio esse necessariam contendunt, ut concilium ipsi subiciatur. Nam,

9. Si ipse per se possit omnino infallibiliter determinare, non opus esset Conciliis, ut suavius & compendiosius lites dirimerentur. quare,

10. Obtruduntur Concilia à papistis ut *μορμολέχεια*, ad terrendos ignaros

non ad suas partes stabiliendas. Nam
Anni 600 postremi, vix septem ha-
buerunt Concilia.

Quæstiones.

I. **M**ajor sit *Authoritas*
Scripturæ quam Con-
cilii Bell. l. 2. à cap.

I 5. usque ad c. 19.

2. *Concilium sit supra papam ?*
ad finem libri. Scharp. Curs.

I 899.

An 3. *Integrum sit unicuique pri-*
vato Doctori, decreta Concilii ad
examen Scripturæ exigere, & à
Concilio appellare.

4. *Papa possit Concilia à se non*
approbata, irrita, sua Authoritate
facere.

LOCUS.

LOCUS VI.

*De Ecclesia.*CAP. I. *De Ecclesiæ Natura.*

Ictum est de membris
Ecclesiæ collectim, ut
repræsentantur in Con-
cilio ; de iisdem dicen-
dum est ut in locis dis-
sitis varia relatione fidei & Charita-
tis, tum Caput tum se invicem respi-
ciunt, quo sensu veniunt sub nomine
Ecclesiæ.

2. Eccle-
sia sumitur,
vel

1. Tropicè.
2. Propriè.

1. μεταρρηκῶς, pro loco
congregatorum cœu
Templo, ut non in-
grediatur Manzer in
F 2 Ecclesiam.

3. *Tropice* } Ecclesiam.

2. Καταχρηστικῶς, pro quavis congregatione aut Synagoga, Civili aut Ecclesiastica; ut, *Act.*
17.

4. *Ecclesia* } 1. Universalis.
propriè sumpta, est vel } 2. Particularis.

5. Ecclesia universalis, est cætus creaturarum intelligentium, à Deo evocatarum è statu naturali, ad statum supernaturalem.

6. *Estque vel* } 1. Triumphans.
} 2. Militans.

7. Triumphans est universalis Angelorum & Sanctorum, qui fruuntur visione Dei in Cælis Beatificâ *Apoc.* 4.

8. Militans est universitas hominum viatorum, quærentium Regnum Dei & justitiam ejus, & corporalia Deo commendantium, ut ipse pro suo arbitrio

arbitrio adiiciat, *Matth. 6.*

9. *Estque* } 1. Omnium Tempo-
vel } rum.
 2. Unius.

10. Ecclesia Catholica omnium
 Temporum, est universitas hominum
 electorum, quos Deus ab initio Mun-
 di usque ad finem, vocat, vo-
 cavit, vocaturus est, in Christo Iesu
 ad Regnum gratiæ & Gloriæ. *Rom.*
 8. 28.

11. Ista est panegyris sive Ecclesia
 primogenitorum qui conscripti sunt
 in Cælo, quæ proponitur ut fidei Ar-
 ticulus in symbolo Apostolorum. *Heb.*
 12. 23. & 3. 1.

12. Ejus Nomina sunt præcipuè
 decem, in hoc versiculo.

*Splendida, Clara Domus, Mons, Reg-
 num, Corpus, Ovile,
 Vineæ, tum Mater, Virgoque, Sponsa
 Dei.*

1. Capitis uni-
one.
2. Membrorum
communione.
1. Una { 3. Spiritus ne-
xu.
4. Doctrinæ cō-
sensu.
2. Sancta ; Imputatione,
inchoatione, segrega-
tione, affectu, profectu,
effectu.
3. Apostolica ; Doctrina,
Disciplina.
13. Est-
que vel { 4. Catholica ; 1. ratione
universalitatis, qua in-
tercipit omniū gentiū,
locorum & temporum
Dei veri cultores, ex-
clusis solum paganis ; 2.
respectu veritatis, ut co-
incidit cum Orthodoxa,
& excludit Hæreticos
3. intuitu sinceritatis, ut
arceat a suis privilegiis
hypocritas. Itaque
14. Eccle-

14. Ecclesia militans non necessario agnoscit pro capite, Pontificem Romanum, non predestinatos, Infideles, occultos peccatores, manifestos impenitentes, Apostatas, Hæreticos, schismaticos pro genuinis membris.

15. Non Baptizati autem, Catechumeni, & excommunicati, si vera fide sint præditi possint pertinere ad Ecclesiam, conditionaliter saltē si non absolute, quia non externa fidei Romanæ professio, sed interna, qua Christo uniuntur, fides, constituit membra Ecclesiæ.

16. Multi enim in Ecclesia non sunt iudicio veritatis, quos iudicio Charitatis nos membra Ecclesiæ esse agnoscimus. Videntur nobis, non sunt in Dei causa, quia,

17. Nulla sunt vera Ecclesiæ membra quæ non sunt viva: Quædam autem sunt Ecclesiæ membra, quæ adhuc non vocantur, quædam actu vocantur, quæ non sunt membra.

18. Sic *Judas* unus erat ex Apostolis, Numero non merito, Specie non

veritate, Commiſſione corporali, non vinculo Spirituali, carnis adiunctiōne, non cordis unitate. *Auguſt, Traſſ. 61. in Johanneſem.*

19. *Proſiten-
tur veritatem*

1. Hæretici, non totaliter.
2. Schiſmatici, totaliter ſed non unanimiter.
3. Hypocritæ, totaliter & unanimiter, ſed non ſincerè.

20. Eccleſia hæc univerſalis deſicere non poteſt, nec errare totaliter ſaltem in neceſſariis ad ſalutem, ut-
cunque ceſpitet in acceſſoriis, communiter non univerſaliter. Itaque

21. Romanam Eccleſiam extolle-
runt veteres, non quia errare non potuit, ſed quia inſignitè tunc tem-
poris non erravit, vel cæteris Eccleſiis erat ſenior.

22. Eccleſia Catholica unius Tem-
poris, eſt univerſitas hominum cre-
dentium in Novo Testamento : Et
uno

uno tempore in toto mundo viven-
tium.

23. Hæc de Catholica, ad differen-
tiam Synagogæ Judaicæ, quæ extra
terram Sanctam non extendit po-
mœria.

1. *Efficiens*

1. Constitu-
ens, est tota
Trinitas.

2. Ministra,
est Christus
Θεάνθρωπος

2. *Materia*

1. Κατὰ δόξαν,
omnes Chri-
stum profi-
tentes.

2. Καὶ ἀλήθειαν,
soli electi.

24. *En-
jus causa.*

1. Externa si-
ve διακρίκη,
verbi prædi-
catio, Sacra-
mentorum
administra-
tio

3. *Forma* { tio, disciplina.
 2. Interna si-
 ve *συστατική*,
 quæ confi-
 stit in unio-
 ne membro-
 rum cum ca-
 pite per fi-
 dem, & cha-
 ritate inter
 se.

4. *Finis* { 1. Dei Gloria.
 2. Salus Ele-
 ctorum.

5. *Fundamentū* { 1. ὑπερστατών ,
 sunt Aposto-
 li 12. Apoca-
 lypseos. 12.
 2. ἑνεργειῶν
 potentia &
 virtutis:
 Christus,

Quæstiones.

1. **M**ajor sit *Authoritas*
Scripturæ vel Eccle-
siæ?

2. *Reprobi possint esse vera*
membra Ecclesiæ?

1. *Infideles occulti,*
Athei,

2. *Hæretici,*

3. An 3. *Schismatici,*

4. *Impii, impenitentes,*
pro membris Ecclesiæ
censeantur?

4. *Excommunicatus, in se desi-*
nat esse ipso facto membrum Eccle-
siæ?

5. *Talis excommunicatio sit li-*
cita, aut expediens; Erastus con-
tra Beza.

An 6. *Qui Pontificis Romani su-*
prematum non agnoscunt pro Ec-
clesiæ

clesia Catholica membris non sint habendi.

7. Non Baptizati & Catechumeni, dici possint membra Ecclesiae?

8. Ecclesia Catholica possit deficere?

9. possit errare?

80. Papistae admittant Circulum, in astruenda authoritate Scripturae & Ecclesiae?

11. Ecclesia papalis sit Catholica, vel saltem membrum Ecclesiae Catholicae? Rainoldus.

C A P. 2.

De Ecclesia particulari.

1. **E**cclesia particularis est pars Ecclesiæ Catholicæ, loco, tempore, & aliis Circumstantiis definita, & à cæteris partibus distincta.

1. Sedis, Orientalis Britannica, Occidentalis Hispanica Romana dici possit, vel Nationalis, Diœcesana, parochialis, Domestica.
2. Periodorum, Judaica vel Christiana, eoque rursus vel primitiva vel successiva.
3. Doctrinæ, Orthodoxa vel Hæretica: *Discipline*, unita vel scismatica.

2. Unde
respectu

4. Cultus

4. Cultus : sana vel Idolatrica.

5. Morum : pura vel impura.

6. Gubernationis internæ, à patre in Filio per Spiritum Sanctum, est invisibilis : Externæ, in conventibus sub legitimis pastoribus, est visibilis. Vide loca Scripturæ Citata ab *Alsted.* 602.

3. Con-
ventus e-
nim tales
cōsideran-
tur, vel

1. Absolutè, ita sunt Objectum visus, ut congregentur ad audiendum & communicandum.

2. Comparatè, respectu Numeri, Regiminis & Regentium, sic diminui, distrahi, & opprimi potest, ut lateat bonum semē vel saltem spicatum appareat inter zizaniorum luxuriam.

4. Utcunque igitur Conventus particularis

ticularis sit semper visibilis, hujus tamen sinceriores professores, non semper ita conveniant ut actu videantur.

5. Videmus enim cætum illum, qui est Ecclesia, sed quòd Cætus iste sit Ecclesia non videmus, sed per certas notas colligimus.

6. Notæ
iste sunt, vel

1. Principales.

2. Minus Principales.

7. Principales sunt,

1. Verbi Dei prædicatio.

2. Sacramentorum administratio.

8. Minus principales sunt,

1. Disciplina Ecclesiastica.

2. Externa vitæ Sanctimonia.

9. Itaque notæ 15 *Bellarmini*, aut 100 *Bozii*, elogia sunt potius notæ alicujus Ecclesiæ, quàm Judices unde magis

magis innotescat esse talis : vel communia sunt insignia , quæ quivis cætus malignus equè ac vera Ecclesia arripiat.

10. Quævis particularis Ecclesia non tantum errare potest , sed penitus deficere , ut patet in multis Ecclesiis , quas fundarunt & instituerunt ipsi Apostoli. Ergo ,

11. Frustra jactat Roma Petri cathedram , & non deficiendi privilegium ; constat enim turpiter eam à primæva puritate in nidum Anti-Christi , degenerasse ; unde justè abduxerunt se Reformatæ Ecclesiæ , non novas Ecclesias erigendo , sed illas à Romanis sordibus & additamentis purgando.

Quæstiones.

1. **E**cclēsia Catholica in aliqua saltem Ecclesia particulari sit semper visibilis ?

2. Ecclesia Protestantica à papali separata ante Lutheri Reformationem fuit alicubi conspicua ?

3. Cetus errans in Fundamentalibus sit vera Ecclesia ?

4. Vera verbi Prædicatio & Recta Sacramentorum administratio, sint certæ & solius veræ Ecclesiæ notæ ?

An 5. Notæ Ecclesiæ à pontificibus rectè enumerentur ?

6. Ecclesia qualibet particularis constet ex electis ac Reprobis ?

7. Ecclesia qualibet visibilis
G possit

possit errare ac deficere?

8. *Ecclesia, rectè dividatur in visibilem & invisibilem?* Alsted. Pol. 331.

9. *In terris sperari possit talis Ecclesia in qua nulli Reperiantur hypocritæ & peccatores?* Osiander Contra. Anabaptist. cap. 6. q. 1.

10. *Propter peccatores, qui reperiuntur in ea, Ecclesia sit deservenda.* Ibid, q. 3.

L O C U S. VII.

De Clericis.

1. **C**ollectim hætenus comparuit, cum representativè in Conciliis, tum sparsim aliàs unita ecclesia; dispicienda jam succedit selectim tributa in certas classes,

2. *Quæ sunt* { 1. Clericorum.
2. Monachorum?
3. Laicorum.

3. Clerici sunt qui interne à Deo donis instructi & vocati; externè postea ab Ecclesia seponuntur ad opus sacri Ministerii.

{ 1. Extraordinariò, et immediatè à Deo, ut Prophetæ in V. T. Apost. & Evangelistæ in N. T.

4. *Idque* | 2. Ordinariò & mediatè
vel } per homines, ut sub lege
sacerdotes & Levitæ,
sub Evangelio pastores
& Doctores.

5. *Horum* } 1. Episcoporum.
tres sunt or- } 2. Presbyterorum.
dines } 3. Diaconorum.

6. Itaque, Papa, Cardinales, Chorepiscopi suffraganei, monstra sunt Hominum, & Nomina primitivæ Ecclesiæ ignota.

7. Subdiaconi verò, Acolythi, Lectores Exorcistæ, Ostiarii, Ministrorum potius fuerunt famuli, quàm Ministerii ordines distincti.

8. *In legit-* } 1. Electio.
tima Ministe- }
rii vocatione, } 2. Ordinatio.
tria sunt at- }
tendenda } 3. Officium.

9. Electio primitus erat totius multitudinis, quæ ad evitandum tumultum, commodius jam peragitur in Episcopis certis locis designandis, per summum Magistratum, in parochis per certos patronos.

10. Itaque Electio, designatio seu missio Episcoporum non pertinet jure divino ad Romanum Pontificem; ut nec parochorum ad solos Episcopos.

11. Quin & Electio per Cardinales, & Creatio Cardinalium per papam, sunt luxurientis Romæ stolones, non patris Cælestis plantationes.

12. Ordinatio est à prius ordinatis per manuum impositionem, per preces ad Deum fusas solenniter peragenda.

13. Ita Canonice ordinatur

{	1. Episcopus, per Metropolitanum & duos alios, (si commodè fieri potest,) Episcopos.
{	2. Presbiter & Diaconus, per Episcopum, & assistentes nonnullos Ministros.

1. Commune cum presbyteris, est verbum Domini prædicare & Sacramenta administrare.

14. Officium Episcopi, est vel

2. Particulare seu ab ecclesia, est

1. Ordinare Episcopos, presbiteros, Diaconos,

2. Consecrare locum & Instrumenta cultui divino destinata,

3. Confirmare Catechumenos.

4. Excommunicare obstinatos.

15. Sacer-

15. Sacerdotibus committitur ordinariò prædicatio verbi, & Sacramentorum administratio; extraordinariò igitur & quatenus non residet inter illos Episcopalis Authoritas, in Reformatis Ecclesiis, Episcopis destitutis, ordines conferunt & reliqua munera obeunt Episcopalia.

16. Episcopus presbytero est jure divino superior, unde Episcopus munus obiret presbyteri, non è Contra, presbyter Episcopi.

17. Diaconi sunt sub presbyteris, ad legendum vel adjuvandum in Sacramentorum administratione.

18. Licitum autem est omnibus Clericis æqui ac Laicis uxores ducere, nec digamia excludit à sacris ordinibus. Cælibatus autem,

19. Nunquam erat sacris ordinibus annexus, vel jure divino, aut Apostolico aut positivo, sed invehus fraude & tyrannide Antichristianâ; siquidem Cælibatus fuit Antiquis ministris in pretio, vel propter molestias Nuptiarum in persecutione, vel ad evitandam suspensionem promiscui

Concubitus illis ab ethnicis injectam;
vel 3 propter Reverentiam Virginitatis in libidinoso sæculo; vel 4 fortè ob verbum Christi non rectè intellectum. *Matt. 19.*

20. Debentur Clericis dicimæ jure divino, & possessiones retinere possunt siye datas siye hæreditarias.

21. Interim non eximuntur (in rebus nec spiritualibus) a potestate sæculari, nec jure Divino positivo nec naturali, sed magis minusve ex piâ principum Indulgentia.

Quæstiones.

I. **O**mnēs Electi dicantur Clerici? Bell.

2. Vocatio ad ministerium sit necessaria?

3. Episcopi vel ministri sint eligendi per Laicorum suffragia? Bell. Alsted, pag. 340.

4. Electio

4. *Electio Episcoporum ad solum papam pertineat?*

5. *Tres sint tantum ordines Ecclesiastici?* Bell. cap. II. Alsted, pag. 341.

6. *Papæ titulus, magis Episcopo Romano, quam alii cuiusvis Episcopo competat?*

7. *Cardinalium Nomen aut officium, habeat in sacris literis aliquod fundamentum.* Rex Jacob. præfat.

8. *Papæ Electio, jure ad Cardinales pertineat.*

9. *Reformati Episcopi Anglicani legitimam habeant ordinationem?* Mason. Champ.

10. *Propriè presbyter sive Sacerdos non sit, qui in Missa Pontificia Filium patri non immolat?* Mason. Champ.

11. *Soli Episcopi possint vel Episcopos consecrare, & ministros ordinare?*

12. *Ministri in Reformatis Ecclesiis sine Episcopo ordinatis pro legitimis habeantur?*

13. *Ad*

13. *Ad Ordinationem impositio manuum necessario requiratur?*

An

14. *Liceat Evangelii Ministris matrimonium contrahere?* Bell. Alst. p. 344. Pareus in præfat. in l. Ep. Cor.

15. *Bigami possint ad Sacros ordines admitti?* Ibid c. 23.

16. *Decimæ sint Ministris jure divino solvende?*

17. *Clerici possideant bona secularia?*

18. *Sint liberi à jugo secularis potestatis quoad personam & bona?* Bell. c. 18. Alsted. p. 346.

19. *Primi Reformatores legitimam habuerunt vocationem?*

20. *Lutherus commercium habuit cum Diabolo?*

21. *Zuinglius à Diabolo fuerit Institutus?*

22. *Calvinus fuerit nequam, & stigmate infami inustus?*

23. *Vocatio & Ordinatio ministrorum in Pontificia Ecclesia sit legitima?*

24. *Voca-*

24. *Vocatio sit miraculis Confirmanda?*

25. *Sponte quis Ministerium exeat?*

26. *Possit Minister pro meritis deponi & degradari?*

27. *Excommunicationi locus esse possit vel debeat in Ecclesiis Christianum Magistratum habentibus? Pareus in 1. Cor. c. 5. pag.*

275.

28. *Ministri possunt exercere iudicia secularia? Pareus in 1 Cor.*

6. 296.

LOCUS.

LOCUS. VIII.

De Monachis.

I. **M**onachi sunt Homines Religiosi separati à mundi turbis, ut Sacræ contemplationi impensius dent operam.

I. *Antiqui,
qui fuerunt tales*

1. Electione, ut Academici, præsertim apud nos collegiati.

2. Necessitate, qui Tyrannide in Eremū pulsī, coacti fuerunt soli Deo in servire.

2. *Recen-*

2. Monachi sunt

2. Recentiores, qui sub opinionione meriti subducunt se à populari consortio, & quibusdam votis mancipant, suntque vel

1. Cænobitæ, viventes simul in Collegiis.

2. Anachoritæ, incarcerati seorsim in aliquo specu in urbibus aut oppidis.

3. Heremitæ, seu solitarii viventes in Eremo.

3. Antiquorum status est laudabilis: Recentiorum superstitiosus & detestabilis; quia fundamentum nullum habet in sacris literis, sed in cerebro superstitiosorum & Ethnicâ Idololatria.

4. Siquidem consilia ista (quæ supponunt) Evangelica, præcepta sunt personalia aut particularia, respectu Dei exigentis ab unoquoque quantum

tum potest, (nimirum prout nunc est conditio post lapsum plus quàm potest) licet ratione mediorum, quorum Electio pendeat à deliberatione, dicantur consilia.

5. Ergo opera quę hinc Ostentantur; super-arrogantię potius sunt quàm super-erogationis. Quia

6. Licet superare præceptum quis dicatur, 1 cum progreditur ultra ejus partem negativam, ut dans eleemosynon, non furatur; vel 2 Actus externos, ut amans sincerè, proximum non occidit; vel 3 aliquod mandatum, ut conservantes virginitatem, non mœchantur; vel 4 præceptum cæteris commune, ut militans stipendiis propriis; tamen perfectionem generalis præcepti non attingit: Diliges Dominum toto corde & proximum sicut teipsum, & cum omnia fecerit, servus est inutilis & nil præter officium suum fecit *Luc. 17.*

7. Itaque Tria ista vota, paupertas voluntaria. 2. Obedientia Regularis. 3. Continentia perpetua, tantum absunt à merito, ut planè sint Deo

Deo ingrata, ut a Pontificiis usurpantur; cum primum vocationi, secundum Christianæ libertati, tertium donis nobis à Deo concessis obniti-
tur.

8. Unde Impium est, vel non adultos pueros, vel puellos subducere se parentum imperio; aut conjuges ante Consummationem aut post consummationem matrimonii vinculo; sub prætextu ingressus in religionem.

9. Tantumque abest ut habitus eorum contineant aliquid mysterii; ut inde potius omnibus cordatis proponant se deridendos.

Quæstiones.

1. **V**ita Monastica sit merito-
ria vel licita?

2. Necessitate, casu, errore,
prava imitatione potius, quàm in-
stituto caput originem? Bell. de
Monach. c. 5.

3. Post 14. Sæculum cæperit?

4. Diverse Monachorum sectæ
diversas religiones constituent?

5. Monasteria olim fuerint scho-
læ bonarum literarum & discipli-
narum? c. 6.

6. Solus papa pro Authoritate
possit hujusmodi religiones con-
firmare?

7. Dentur Consilia Evangelica
à præceptis distincta?

8. Vovere liceat Christiano?
Scharp. pag. 1931. Chemni-
sius part. 3. p. 474.

9. Pro-

9. *Promissio de re percepta sit votum?*

10. *Promissio facta in Baptismo sit votum?*

11. *Vota de rebus medijs ad Dei cultum pertineant?*

12. *Christianis hodie sint necessaria?*

13. *Juniores vovere possint?*

14. *Liceat filiis ingredi religionem parentibus invitis?*

15. *Liceat conjugatis ex consensu vovere Continentiam?*

An { 16. *Per votum solenne solvatur matrimonium non consummatum?*

17. *Votum paupertatis voluntariae sit legitimum?*

18. *Votum perpetuae continentiae sit rectum?*

19. *Possit rescindi?*

20. *Votum regularis obedientiae sit observandum?*

21. *Votum supernumerarium Jesuitarum de praestanda superiori caca obedientia sit bruta potius quam tuta?*

22. *Dentur opera supererogationis?*

23. *Status Eremitarum, Anachoritarum aut Monachorum, sit seculari vite statu perfectior?*

24. *Habitus & Tonsura Monachorum aliquid continent perfectionis?*

25. *Monachi teneantur in sudore vultus victum quarere?*

26. *Teneantur manibus laborare?*

27. *Liceat illis vivere ex bonis patrimonialibus in Communi?*

28. *Vivere illis liceat ex sponte oblati & donati?*

29. *Liceat illis mendicare?*

30. *Quicquid sit ex voto, licet non sit praeceptum à Deo, verè & propriè sit cultus Dei? Scharp. pag. 1936.*

31. *Quis possit dispensare contra votum? Ib. 1955.*

LOCUS IX.

De Laicis.

1. **L**Aici habentur, qui neque ordinatione Clericali vel votis Monasticis insigniuntur.

2. Inter hos eminet politicus Magistratus, qui potestatem habet immediate à Deo in suos subditos.

3. *Hujus* } 1. Jurisdictio.
ergo consi-
derantur } 2. Officium.

4. Jurisdictio ipsius extenditur tam in clericos quàm in Laicos. Nec

5. Utcunque hic sit impius eam amittit, aut puniendus est à Pontifice vel à subditis, sed Dei Tribunali relinquendus.

6. Itaque perfidè papa conatur summos Magistratus deponere; vel

subditos juramento fidelitatis absol-
vere; vel eosdem, ne fidelitatem prin-
cipibus spondeant, prohibere.

7. *Officium* } 1. Republica.
Magistratus e- }
lucet vel in } 2. Ecclesia

8. *Rempu-* } 1. Conservat.
blicam vel }
2. Vindicat.

9. Conservat leges condendo, quæ
obligent conscientiam oblique non
directè, secundariò non primariò, non
per se sed gratia divinæ legis, vel ju-
stitiam administrando, ferendo sen-
tentiam & feriendo, si opus sit, gladio.

10. Vindicat autem Rempubli-
cam ab injuriis Belli, quod Injustum
est si suscipiatur ulciscendi crudeli-
tate & dominandi libidine, Justum,
si interveniat 1. Legittima Authori-
tas. 2. Causa justa. 3. Intentio recta.
4. Moderamen in gerendo debitum.

11. *Officium Principis circa reli-*
gionem

gionem est curare ut controversiæ , quæ oriuntur per doctos descutiantur , & juxta Dei verbum determinantur; quia custos est utriusque Tabulæ.

12. Non intervenit igitur tantum ut defensor Clericorum, sed & cognitor litis & judex, qui cogat ad officium & exorbitantes puniat.

13. Ejus igitur est prospicere ne crescant hæreses, vel tolerando diversas sectas, vel sectam unam ex religionibus diversis, vel Hæreticorum libros, qui subditos inficiant.

14. Hæretici autem, sunt primo monendi, atque iterum pro mansuetudine Ecclesiæ, & cogendi, quantum fieri potest, multis, prius quam ad ultima descendatur.

15. Principes ipsi, si in Tyrannidem vel Hæresin prolabantur, ferendi sunt à suis subditis, & nullo modo feriendi; in sacris relinquendi, in cæteris observandi.

16. Inter subditos verò Hæretici vel schismatici omnes sunt cavendi, seducti mitius tractandi, seducto, res

oblique fundamenta concutientes se-
verius coërcendi, apertè Blasphē-
mi morte puniendi. Non quia Magi-
stratus animadvertat interne in con-
scientiam, sed quia oportet illa è
medio auferre, quæ futuram minan-
tur ruinam Ecclesiæ & Reipublicæ.

Quæstiones.

1. **P**olitica potestas sit Chri-
stianis licita? Bell. à
cap. 1, ad 8, Scarp.
1958.

2. Impii possint esse Domini?
Ib. 1963.

3. Leges civiles constant, quæ
obligent conscientiam? inde ad
cap. 13. Bell. de Laicis l. 3. cap.
9. 10. 11. copiose, Alsted. T. C.
c. 2. pag. 18. Scarp de Laicis l.
3. c. 6.

4. Liceat Christiano Magistra-
tui gladium in fontes stringere
Ib. cap. 14. 15.

5. Juste

5. *Iuste possit bellum gerere?*

6. *Judicium de religione ad Magistratum pertineat? c. 17. 18. Scarp. 1972.*

7. *Munus Ecclesiasticum & politicum ab eodem possit administrari?*

8. *Clerici Magistratui politico recte subiiciantur, ut reliqui subditi?*

9. *Magistratus summus quovis pretextu à suis subditis deponatur aut oppugnatur? Neg.*

10. *Liceat subditis legitimum principem tyrannice in illos irruentem, vi & armis repellere? Neg.*

An 11. *Præstandum sit ab omnibus ejus subditis principi fidelitatis juramentum? Aff.*

12. *Papa possit subditos à tali juramento absolvere? Neg.*

13. *Princeps commode possit dici Caput Ecclesiæ? Becanus Enchyrid.*

14. *Qui Ecclesiæ Romanæ nuncium remiserunt pro hæreticis sint*

sint damnandi?

15. *Diversa religiones in uno Regno ferri possent?*

16. *Inter Reformatos & Pontificios fieri possit Reconciliatio?*

17. *Heretici sint ad cultum cogendi?*

18. *Morte, si obstinaverint, puniendi?*

19. *Homo Christianus a Magistratu ad arma vocatus militare possit? Osiand. Cont. Anabaps. cap. 10. q. 1.*

20. *Christiano arma confiscare liceat? Ibid. q. 5.*

21. *Christianus injuria affectus ad Magistratum provocare possit?*

22. *Christiano liceat exercere mercaturam aut Cauponariam? Ib. q. 4.*

23. *Judaica Lex judicialis obliget Magistratum communem?*

24. *Duellum sit permittendum à Magistratu? Scharp. 1979.*

25. *Liceat armis religionem tueri? Ib. 1984.*

26. *Direptiones & cades, supplicium*

plicum in Bello legitime flant?

27. *Liceat piis uti ope Ethnicorum in Bello? Ib.*

28. *Quilibet in sua fide salvari possit? Becan. Ench. contr. 5.*

29. *Aliquando liceat negare fidem Christianam præsertim ad vitandam mortem? Ib.*

30. *Liceat dissimulare fidem Christi propter eandem causam? Ibid.*

31. *Liceat simulare alienam fidem ac religionem? Ibid.*

32. *Liceat cum Gentilibus Idola colere? Ibid.*

33. *Liceat cum Hæreticis.*

1. *Publicè orare?*

2. *Conciones illorum audire?*

3. *Sacramenta cū illis participare?*

4. *Funus ducere?*

5. *Carnes diebus prohibitis comedere?*

6. *De fide disputare?*

7. *Libros*

7. Libras illorum
fovere?

8. Matrimonia
contrahere?

9. Pacisci? Ibid.

34. Cum Hæreticis fides sit ser-
vanda?

35. Hæretici possint tolerari?

36. Judæi sint inter Christianos
ferendi?

37. In aliquo casu liceat reli-
gionem simulari aut mentiri?

38. Liceat equivocare? Ibid.

39. Juramentum obstringat ita
ut in erronea religione perma-
neat? Ibid.

LOCUS

L O C U S. X.

De purgatorio.

1. **S**ic de membris Ecclesię militantibus in terris ; sequitur de laborantibus sub terris, quę,

Considerantur quoad { 1. Animas, in purgatorio.
2. Corpus, in funere.

2. Purgatorium est expiatio animę à peccati macula, reatu & poenâ.

{ 1. Fluminis, in lavacro aquę per verbum.
Ephes. 5. 26, Tit. 3. 5.
2. Flaminis, ipse vos baptizabit Spiritu & igne. Matt. 3. 11. Act. 1. 5.
3. San-

3. *Estque quadruplex* } 3. Sanguinis : sanguis Iesu Christi purificat nos ab omni peccato 1 Joh. 1. 7.
 4. Afflictionis : purgabit filios Levi & celabit eos. cap. 3. Malach. vers. 3.

4. Ergo non tantum *ἀγέρον* sed *ἀντίγέρον* est figmentum de loco purgatorii subterraneo, inter limbum & gehennam sito, in quo Animæ fidelium post mortem igne quodam purgatorio per diabolos torquentur, ut satisfactione factâ sic pro peccatis venialibus, post remissam culpam remanentibus per pratum quoddam florentissimum, sive carcerem senatorium, ad cælum tandem avolent.

5. Cujusmodi infomnia sunt ista, quæ his superstruuntur de conditione Animarum quæ torquentur, quod non possint aliquid mereri vel demereri. quod, 2 certæ sint de qua æterna salute. quod, 3 egredi valeant de suis receptaculis. quod, 4 subeant penam

pœnam graviolem omnibus hujus vitæ tormentis , quod ex suffragiis vivorum scilicet. 1. Missæ sacrificio. 2. Oratione & ex operibus pœnali- bus & satisfactoriis nempe Eleemo- synis , jejuniiis , peregrinationibus; Item ex indulgentiis papalibus sola- men accipiant , atque ista credere sic esse de fide , ut qui hæsitat eo no- mine sit gehennæ addicendus.

6. Ista (inquam) ortum traxere ab Ethnicis , confirmationem à Spectris, Incrementum à Monachorum avari- tia & fraudulentia , quæ perget in- dies Dominus oborta veritatis luce dissipare & confundere.

7. Corpora mortuorum honestè sunt à viris sepelienda , non meritì opinione sed charitatis officio.

8. In exequiis ducendis, ut laudan- da pia & conveniens rei peragendæ solennitas & reverentia ; ita procul abesse oportet luminum processio & Epicediorum, & siquid hujusmodi Ethnica & Theatralis superstitio.

Quæstiones.

1. **D** Etur purgatorium? Bell.
toto lib. 1. Becan.
Enchyr. l. 1. c. 8.
Morton Ap. Tom. 2. pag.
745.

2. Purgatorii confessio ad fidem
Catholicam pertineat? Bell. Ibid.
c. 15.

3. Sub Veteri Testamento fuerit
purgatorium?

4. Animæ defunctorum è suis
receptaculis egredi valeant? Bell.
An l. 2. c. 8.

5. Verus Samuel Sauli apparui-
rit? Ib. c. 7.

6. Animæ torqueantur in pur-
gatorio, Igne corporeo Bell. l. 2. c.
12.

7. Puniantur à Dæmonibus?
Ib. c. 13.

8. suf-

(III)

8. *Suffragia Ecclesiae defunctis
prodesse possint?*

9. *Christiani in locis Consecratis
necessario sint sepeliendi?*

10. *Hoc Conducit ad liberandas
Animas è purgatorio?*

11. *Ritus sepeliendi Pontificiorum
sint probandi?* Bell. l. 2. c.

19.

LOCUS:

LOCUS XI.

CAP. I.

De Angelis.

I.

Paca linquentes Regna & membra sub terra laborantia, ad mēbra Triumphantia assurgamus.

2. *Illa autem sunt vel*

1. Angeli,

2. Sancti.

3. Angelus est substantia spiritalis, creata intelligens, libera, volens, immortalis, ad exequendam Dei voluntatem promptus, & potens Dei Minister. Itaque

4. Non est æternus sed concreatus potius cum Cælo Empyreo, tempore & materia prima. *Aq. Col. i. 16.*

5. Nec

5 Nec inspiratio tantum sed ipsa
 μυστ.

6. Nec est corporeus nisi corpus
 sumatur Synecdochice pro substan-
 tia composita, juxta illud, respectu
 Dei sunt corpora, respectu nostri
 sunt Spiritus: Greg. Mor. l. c. 2.

1. Naturali, non per es-
 sentiam ut Deus, vel
 species abstractas ut ho-
 mo, sed inditas non ra-
 tiocinando, sed simplici
 actu, & una quasi cor-
 ruscatione. *Polan.* fol.
 1803.

7. Tri-
 plici pol-
 lent scien-
 tia.

2. Revelata per Deum,
 unde discunt cordium
 secreta & Evangelii Mi-
 nisteria.

3. Experimental, assiduo
 rerum usu.

4. Nonnunquam corpori-
 bus apparent verum as-
 sumtis, & loquuntur,
 aliquando tantū phan-
 tasmā afficiunt ut vi-
 deantur

deantur, quales appa-
rent.

8. *Angeli* } 1. Eudæmones.
sunt vel }

2. Cacodæmones.

9. Eudæmones sunt beati isti Spi-
ritus qui in primæva integritate per
gratiam Dei remanentes, confirmati
sunt in felicitate, sic ut in æternum
non labantur.

10. Omnes sunt Administratorij
Spiritus, in Ministerium missi propter
eos, qui Hæreditatem capient salutis.
Heb. 1. 14.

11. Nihilominus diversitas Judi-
ciorum potest esse inter eos, ubicun-
que non est dissensio voluntatum.
Probabile est

12. Singulis Electis & provinciis
singulos despensari Angelos, Custo-
des ordinario, Extraordinario verò
plures, prout Deo visum fuerit
Zanch. de Oper. 1. 3. c. 15.

13. Non deserunt ea, quæ curæ
ipsorum

ipforum committuntur. *Ibid.* c. 17.

14. Imperium obtinent in Caco-
dæmones, & in cæteras omnes crea-
turas, prout Deus disposuit.

15. Latantur de peccatoris con-
versione. Luc. 15. & opus habuerunt
Christo, non ut Mediatore, qui sal-
varet lapsos, sed conservatore, qui
servaret ne laberentur. *Zanch. V. S.*
ex Bernhard. in Cantic. serm. 22.

16. Interea, ut nec adorandi à no-
bis sunt, sic nec invocandi. *Ibid.* c.
22.

17. Utcunque autem pares sunt
dignitate naturali, pro diversitate
tamen officiorum, diversa sortiuntur
Nomina, non gradus excellentiæ &
dominii. Itaque

18. Seraphim, Cherubim, Throni,
Archangeli, Angeli, Virtutes, Domi-
nationes, Principatus & potestates;
non in 3. Hierarchiis denotant 9. An-
gelorum ordines, sed ordinatorum
diversa munia, à Deo pro benepla-
cito ipsis injuncta. Rom. 8.38. Ephes.
1.21. Col. 1.16. Eph. 6.12. Col. 2.15.

Quæstiones.

1. **A**ngeli sint vera *ὁμοειδήματα*
& substantiæ? Zanc.
de Oper. l. 2. c. 1.
2. Aliquam habeant compositionem? Ibid.
3. Sint Corporei? Ibid.
4. Fuerint ab æterno? Ibid.
5. Primitus creati fuerint omnes absque omni labe? Ibid.
6. Mutationi suâ natura sint obnoxii? Ibid.
7. Vere & realiter appareant,
vel κατὰ φαντασίαν? Ibid.
8. Vera assumant corpora cùm apparent? Ibid.
9. In Corporibus assumtis, opera vitæ realiter exerceant?
10. Moveantur in instanti? Ibid.
11. Sint in loco? Ibid.
12. Idem Angelus possit esse in diversis

diversis locis, aut multi in eodem loco simul? Ibid.

An { 13. *Certus sit Ipsorum Numerus? Ibid.*

14. *Aliquis sit inter ipsos ordo?*
Ibid. Aq.p. I. q. 55.

15. *Cognoscant per essentias?*
Ibid. I. 3.

16. *Possint edere miracula?*

17. Cognoscant.	{ 1. <i>Singularia?</i> Ibid. { 2. <i>Cogitationes.</i> <i>Cordium?</i> { 3. <i>Futura Contingentia?</i> Ib.
-----------------	--

18. *Singuli Electi habeant angelum Custodem? Ibid.*

19. *Distinctae provinciae suos habeant Angelos patronos?*

20. *Inter se nonnunquam dissentiant?*

21. *Unquam deserant suam stationem?*

22. *Imperium obtineant boni Angeli in Demones? Ibid.*

23. *Influant & immutent Ho-
minum intellectus & voluntatē?*
Ibid.

24. *Saliti sunt nunc, ut olim,
apparere?* Ibid.

25. *Opus habeant Christo con-
servatore?* Ibid.

26. *Sint Invocandi?* Ibid.

G A P. 2.

De Cacodæmonibus.

I. **C**Acodæmon est Angelus, a primæva suæ bonitatis integritate deficiens, & in perpetua malicia post lapsum obfirmatus.

2. *Hujus considerantur* {
 1. Natura.
 2. Studia.
 3. Actiones.

{ 1. Culpam, quæ in genere erat inobedientia, superbiam rebellionem & invidiam in se continens; speciatim forsan, quod nolebant acquiescere in decreto Dei; quod illis innotuit de Christo

incarnando *Zanch. l.*

4. c. 2.

3. *Natura*
*explicatur per*1. Præsentem
1° intelle-
ctus occa-
sionem.2. Voluntatis
depravatio-
nem.3. Doloris,
quem per-
petuò cir-
cumgerent
intentionē.4. Futuram
in igne æ-
terno im-
mutabilem
*Matt. 25.*2. *Pa-*
*nam*4. *Stu-*
dia sunt.

1. Deo resistere.

2. *Ho-*
*mines*1. Fallere, per
tentationes &
præstigias.2. Perdere per in-
sidias & violen-
tiam.

3. Tempo-

5. *Actiones*
illorum sunt. { 1. Temporales.
2. Spirituales.

6. *Temporales sunt* { 1. *Immediatæ* { 1. E Cælo ignem deducere.
2. Excitare tempestates.
3. Corpora transferre, animare, mutare.
4. Sensuscludere.
2. *Mediatæ* per causas naturales, venena miscere.

1. *Homi-*

7. *Spirituales sunt.* { 1. Hominum seductio.
2. Corporum obsessio.
3. Terriculamentorum excitatio.

8. *Cacodemones sunt* { 1. Diabolus, Beelzebub, Satanas,
2. Angeli ejus. *Mat. 25. Mat. 12. Luc. 11,*
-

Quæstiones.

1. **A**ngeli primitus lapsi fuerint per superbiam? Zanch. de Oper. l. 4.

2. Impossibile sit ut pœnitentiam agant, & redeant cum Deo in gratiam? Ibid.

3. Destituti sint omni cognitione Christi & Evangelii? Ibid.

4. Sint Authores Magiæ, Incantationis, fascinationum & præstigiarum? Ibid.

5. Assumant Corpora ut fiant Jucubi & succubi? Ibid.

6. Inter illos sint distincti ordines & distincta officia? Ibid.

7. Prædicere possint futura & miracula edere? Ibid.

8. Aliquo dolore & passione afficiantur?

9. Incan-

¶ 9. *Incantationibus Magorum*
An *cogentur?*

10. *Materiali igne aut gladio*
dolorem patiantur?

11. *Licetum sit maleficium ma-*
leficio repellere? **Triten. Antipa.**
l. 4. q. 2.

12. *Maleficium removeatur per*
balneum? **Ibid. lib. 3.**

13. *Sint Remedia aliqua, qui-*
bus impotentia maleficium licite
queant removeri? **Ibid. l. 4. q. 4.**

C A P. 3.

De Sanctis.

1. **S**ancti Triumphantes sunt beati isti Cælicolæ, qui laboribus & doloribus perfuncti, transierunt ex hac valle miseriarum, & jam sequuntur agnum quocunque incedit.

2. *Horum,* $\left\{ \begin{array}{l} 1. \text{Beatitudo.} \\ 2. \text{Veneratio.} \end{array} \right.$
perpendenda
est.

3. Beatitudo illorum consistit in fruitione Dei & Christi promissis; cujus complementum erit post universalem resurrectionem, in revnitione animarum cum corporibus.

4. Veneratio ipsi debetur non religiosa sed officiosa; civilis & socialis, non divina; Dulciæ, hyperdulciæ vel latricæ

triæ quæ consistit in commemoratione, Imitatione, prædicatione, dilectione, quibus illos prosequimur.

5. Et superstitiosa est Canonizatio papæ Sanctorum ad publicum cultum per reliquias. 2 Imagines sive trinitatis, sive Crucifixi, sive Sanctorum aut Crucis. 3 Basilicas consecratas; Benedictiones, peregrinationes, vota.

6. Quia Imagines Trinitatis non licet fabricare, Imagines aliorum ornant ædificia, ut Leones & Boves Solomonis; distinguunt nummos, ut Imago Cæsaris. *Matt.* 22. 20. Histor. inservient memoriæ, unde demum peragendi in Bezaleel & aholiab *Exod.* 31. 3.

7. Atque ob cultum Religiosum, nec fabricandæ sunt Imagines nec ferendæ?

8. Ut nec reliquiæ, quæ honestè sunt habendæ & recordandæ; sed nulla tenus è sepulchris eruendæ ut osculentur & adorentur.

9. Omnes enim imagines quæ cultu religioso adorantur, ipso facto colentibus

tibus transeunt in Idola.

10. Et proinde signum Crucis transeuntis. Recordatione significativè aut excitativè usurpatur in Baptismo; non quia effectivè ex opere operato aliquid confert.

11. Templà etiam sunt extruenda decenti formâ & ornanda, quæ præcibus & lætitiâ piè consecrentur, ut à communi usu separentur.

12. Sed papæ non est omnibus Ecclesiis modum agendi hîc præscribere, cum ista adiaphora, modo absit superstitio, à variis Ecclesiis variè possunt usurpari.

13. Basilicas Christo consecrare cultus latriæ est; quem soli Deo debet fides grata fidelium. Waldens. *Tom. 3. Tex. 17. c. 145. ser. 2.* Itaque.

14. Quæ Sanctorum insigniuntur Nominibus, memoriam tantum aut imitationem aut differentiam ab aliis templis, non cultum seu Invocationem sancti alicujus fidelibus commendant.

15. Eadem est Festorum Ratio & Vigiliarum, quæ Sancti alicujus designantur

designantur titulo ; & varie à variis
Ecclesiis celebrantur.

16. Dies siquidem Dominicus est
tantum jure divino , non præcep-
tivo sed practico , & exemplari con-
suetudine omnium Ecclesiarum con-
tinuata & confirmata , quem violari,
à posteris nefas est ducendum.

Quæstiones.

1. **S** *Ancti defuncti ante diem
judicii Beatificâ Dei
fruantur visione?* Bell.
de Sanctis c. 1. ad 7.

2. *Sint Invocandi?* Ibid. c. 12.
Affelmannus.

3. *Sancti orent pro nobis & pre-
ces nostras exaudiant?*

4. *Papæ sit Sanctos Canoni-
zare?* Ibid c. 8.

5. *Reliquiæ & imagines sint
colendæ?*

6. *Crux Christi sit adoranda?*
Ibid. c. 26.

7. *Utile sit Christianis signo
crucis signari?*

An < 8. *Structuræ, situs & ornatus
templorum sint adiaphora?* Bell.
Ekhardus.

9. *Peregrinationes ad Tempia
& sepulchra sint probandæ?* Bell.

K

10. Dies

10. *Dies Festi à Christianis sint celebrandi? Bell.*

11. *Sanctis tales dies sint dicandi? Ibid.*

12. *Dies Dominicus sit jure divino?*

13. *A quarto mandato dependeat?*

14. *Possit jam per consensum Ecclesiarum mutari?*

15. *Recreationes & honesta oblectamenta ejusdem celebrationem profanant?*

LOCUS.

L I O C U S. XII.

De Sacramentis in genere.

Antum de partibus, sequuntur Ecclesiæ privilegia :

2. *Quæ sunt vel* { 1. In hac vita.
2. Post hanc vitam.

3. *Privilegia Ecclesiæ in hac vita, sunt* { 1. Communio Sanctorum per Sacramenta.
2. Remissio peccatorum.

4. Sacramentum est externum symbolum divinitus institutum, in quo secundum promissionem, gratiam suam in Christo, conveniente signo-

rum & rerum significatarum analogia nobis obsignat, & nos mutuam erga ipsum fidem & pietatem, & erga proximos charitatem testamur *Gen. 17. Matth. 28. Rom. 4. 1 Cor. 7.*

5. Itaque non dependent ab intentione aut vocatione ministrantis, sed ab Authoritate instituentis.

6. Nec gratiam ex opere operato conferunt, sed collatam à Spiritu Sancto obsignant, non efficiendo, sed obligando.

7. *Suntque* { 1. Veteris.
vel Testamen-
ti { 2. Novi.

8. *Sacramenta* { 1. Temporaria.
Veteris Testamen-
ti fuerunt vel { 2. Fixa.

9. Temporaria Sacramenta fuerunt transitus per mare rubrum, Manna, Aqua ex Petra, & si quæ hujusmodi.

10. *Fixa fuerunt*

- 1. Circumcisio.
- 2. Pascha.

11. *Quae conveniunt cum Sacramento N. Testamenti.*

- 1. Efficiente, nempe Deo instituyente, tam hæc quàm illa.
- 2. Partibus genericis, signo & signato.
- 3. Relatione sive analogia signorum ad rem significatam.
- 4. Significatione, ut sunt visibilia signa invisibilis gratiæ.

- 1. Adjunctis externis, quia hæc promissionis, illa missionis.
- 2. Significandi modo, qui in illis abstrusior sub typis, in his clarior

12. *Discre-*
pant autem

rior five involucris.
3. Materia signorum,
Ibi Abscissio præpu-
tii, & agni mandu-
catio; Hic aqua, &
panis, & vinum.

4. Administrationis li-
bertate, quæ non
fixo tempore adstrin-
gitur, sed concessæ
opportunitati.

13. Circumciso erat Sacramen-
tum initiationis V. Testamenti, quo
fideles in fœdus recipiebantur.

14. Pascha erat Sacramentum con-
tinuationis in fœdere, quo fœderati
agnum occidendum à mundi princi-
pio respiciebant.

15. Sacramenta N. Testamenti
ajunt fidem per modum objecti re-
presentantis. Divinam promissionem
aut sigillam illam obfignantis fide-
lium cordibus.

16. Non sunt ergò signa practica,
quæ gratiam continent aut efficiunt.
Non enim verbum consecratorium
indit

indit illis virtutem supernaturalem, sed concionatoriū seponit & appendit, ut fidei sigillum & fæderis Autho-
ramentum.

17. Ubi obſignatio talis promiſſio-
num respicit fidem fœderis in Infan-
tibus, fœderatorum fidem in Adul-
tis.

18. Nec imprimunt quædam Sa-
cramenta (nempe Baptismus, confir-
matio & ordo) characterem indelebi-
lem, quæ qualitas sit absoluta, quâ
adaptetur obſignatus ad cultum di-
vinum, & configuretur Christo, & di-
ſtinguatur ab aliis.

19. Ceremoniæ in adminiſtrandis
Sacramentis admitti debent, quæ
tendunt ad ædificationem & *εὐαγγέλιον*,
non quæ multitudine onerant, pompâ
obruunt, & ſuperſtitione inficiunt.

Quæstiones.

1. **S**acramenti Nomen sit admittendum? Bell. de Sac. l. I. c. I.

2. Possit propriè definiri? Ibid. c. II.

3. Definitio Sacramenti univocè conveniat Sacramentis legis veteris & novæ? Ibid. c. 12.

4. Sacramenta componantur ex rebus & verbis tanquam ex materia & forma? Ibid. c. 18.

5. Verba formalia in Sacramentis sint concionatoria potius quàm consecratoria? Ibid. c. 19.

6. Liceat addere vel minuire in rebus aut verbis Sacramentalibus? Ibid. c. 21.

7. Solius Christi sit Sacramenta instituire? Ibid. c. 23.

8. Sacramenta à fide, probitate aut vocatione administrantis dependeant? Ibid. c. 26.

9. Inten.

An 9. *Intentio Ministri faciendi, quod facit Ecclesia, requiratur ut sacramentum sit efficax?* Ib. c. 27.

10. *Sacramenta V. & N. Testamenti inter se differant?* Ibid. l. 2. c. 12.

11. *Quedam ex illis imprimant characterem indelebilem?* Ib. c. 18.

12. *Sacramenta conferant gratiam ex opere operato?*

13. *Ceremoniæ in administrandis Sacramentis rectè à Pontificiis præscribantur?* Ibid. l. 2. c. 8.

14. *Aliquæ Ceremoniæ vim habeant Spiritualem ad fugandos demones?* Ibid. l. 2. c. 31.

15. *Omnes Ceremoniæ ab hominibus institutæ sint liberæ observationes?* Ibid.

16. *In Ecclesia Latina Sacramenta sint latinè necessariò administranda?* Ibid.

LOCUS XIII.

De Baptismo.

1. **S** *Acra-
menta
N. T.* } 1. Indubi-
tata, quæ
sunt } 1. Bap-
tismus.
sunt, vel. } 2. Cæna
Domini.
2. Controversa.

2. Baptismus est Sacramentum;
quo fæderati à ministro Ecclesiæ, A-
quâ abluuntur, in Nomine Patris, Filii
& Spiritus Sancti; ut Christo infusi
internæ ablutionis per sanguinem &
Spiritus ipsius fiant participes. *Trele.*

1. **I.** *Efficiens* } 1. Author;
Christus.
2. Ministrans,
qui ad id or-
dinatur.

1. Externa,
Aqua

2. Interna,
sanguis Christi.

3. *Ejus* } 3. Ceremonialis, aspersio.

4. Recipiens,
fœderatus.

3. *Forma*, est *αναλογία* inter
signum & signatum.

1. Primarius,
est peccatorum remissionem, beneficium regenerationis, & vionis cum Christo ob-
signare.

2. Secundarius,
testificare obedientiam,
discernere fideles

deles infidelibus, eosque unire.

4. Baptismus non est ita præcisè necessarius, ut ejus condemnat defectus; sed contemptus.

5. Infantes æque ac adulti sunt Baptizandi, & habent fidem habitua-lem saltem si non actua-lem; Nec tollit peccatum ut non sit, sed ut non imputetur.

6. Itaque non licet foeminis aut non vocatis Baptizare, quia non necessitate medii, sed præcepti Baptismus requiritur.

7. Baptismus *Johannis*, discrepat à Baptismo Apostolorum non substantiâ, sed circumstantiis; quia idem sunt efficiente, Deo; materia, Aqua; forma, immersione: fine, remissione peccatorum: discriminat erat, quod *Johannes Baptizabat* in Christum exhibendū & patefaciendum: Apostoli in exhibitum & patefactum: Ideoque Baptismus *Johannis* non pertinet ad Vetus Testamentum, sed ad Nov.

8. Ceremoniæ autem istæ ante Baptismum

tismum 12. Nominis exhibitio. 2. Scrutinium. 3. Abrenunciatio Sathanæ. 4. Fidei Professio. 5. Signum crucis in fronte & pectore. 6. Exorcismus. 7. Exsufflatio. 8. Gustus salis, 9. Saliva, quâ tanguntur nares & aures, cum dicitur Ephata. 10. Impositio mannum. 11. Unctio. 12. Abstinencia vini & carnium, & etiam rei uxoriæ à Pontificiis observatæ.

9. Ut & illa quinque quæ Baptismum comitantur, ut impositio Nominis. 2. Susceptores. 3. Consecratio aquæ. 4. Trinamersio. 5. Tempus Paschale & Pentecostes,

10. Unâ cum quinque aliis quæ Baptismum sequuntur. 1. Osculo. 2. Unctione Chrismatis in vertice. 3. Coreo accenso. 4. Veste candida. 5. Delibatione lactis & mellis,

11. Aut Adiaphora sunt, & pro Arbitratu diversimodè à Reformatis usurpantur; aut ridicule & superstitiose vel præposterè à Baptismo adultorum aut Catechumenorum ad pædobaptismum traductæ, & proinde meritò exsufflantur.

Quæstiones.

1. **B**aptismus præcisè ad salutem sit necessarius? Bellar.
2. Possint Laici & obstetrices Baptizare? Ibid. c. 7.
3. Nomina singularum S. Trinitatis personarum in Baptismo necessario sint exprimenda? Bell. c. 3. contr. vorstium. Hommius.
4. Dentur Baptismi sanguinis & flaminis? Bell.
5. Infantes sint Baptizandi? Ibid. c. 8.
6. Fides necessario ad Baptismum requiratur?
7. Infantes fidem habeant? Bell.
8. Sine Baptismo morientes salvari possint?
9. Detur Lixus puerorum?
10. Aqua

An 10. *Aqua Baptismi vim habeat peccata delendi?* Hom. Bell.

11. *Obfignet remissionem peccatorum post Baptismum admittendorum?* Ibid.

12. *Liberet Homines à legis obligatione?* Bell. c. 16.

13. *Per Baptismum vota fiant irrita?* Ibid. 16.

14. *Baptismus Johannis sit idem cum Christi Baptismo?*

15. *In Baptismo signo Crucis uti liceat?*

16. *Pro Aqua aliud elementum substitui possit?* Hom.

17. *Patrui necessario sint adhibendi?*

18. *Pontificiæ Ceremoniæ sint maxima ex parte superstitiosæ?*

LOCUS.

LOCUS XIV.

De Cæna Domini.

CAP. I.

De Eucharistia.

*Cæna Do-
mini con-
sideratur,
vel ut*

- 1. Sacramē-
tum, vulgò
dictum En-
charistia.
- 2. Sacrificiū,
quod no-
mine Mis-
sæ obtrudi-
tur.

2. Eucharistia est Sacramentum N. Testamenti à Christo institutum, ad finem usque seculi duraturum, in quo legitimâ panis & vini consecratione, distributione & sumptione; ita ut mors Domini annuncietur, Interna corporis Christi sumptio fruitioque significatur, & arctissima nostra cura Christo

Christo *Koinonia* obsignatur, propter Christi institutionem ex analogia signi ad rem signatam. Fideles autem suam gratitudinem & obligationem una cum communione inter seipso, & ab aliis omnibus discriminationem profitentur.

3. Ejus efficiens primarius est Christus, secundarius Minister.

4. *A quo attendenda & sequenda sunt*

1. *Facta*

1. *Eulogia* seu eucharistia, quæ patribus est consecratio.

2. Fractio panis, & vini in poculum infusio.

3. Fracti panis & infusi vini præbitio, & distributio.

L

1. Mini-

{
2. Ver-
ba	{
1. Præ-
cepti-
va.	{ 1. Mini-
stris, Hoc
facite.
		{ 2. Omni-
bus, edi-
te, bibite.
		{ 2. Oristica, hoc est
corpus meum.
		{ 3. Ἐγγενής, mor-
tem Annunciate.

5. Ma-
teria Ex-
quâ

1. Cælestis seu Spiritualis
Christus θεάνθρωπος, qui
presens tantum est Sa-
cramento, ut pars toti,
relatum correlato, Re-
cipientibus representa-
tivè : objectivè & ef-
fectivè fidei : Symbolis
vero Sacramentaliter,
habitudinaliter, Rela-
tivè.
2. Terrestris seu elemen-
taris panis & vinum, quæ
mutantur tantum quoad
usum, non substantiam.
1. Insti-

6. *Forma,*
ratione

1. Institutionis, est imitatio instituentis; faciendo quod ipse fecit & praecepit.

2. instituti, est unio inter signum & signatum & utriusque ad fideles communicantes respectus, qua unum fiunt analogia & similitudine; unde significandi, obsignandi & praebendi usus, & signi & signati alteratio.

1. Primarius, est confirmatio communionis nostrae cum Christo, & fidei de promissionibus in ipso.

7. *Finis*

2. *Secundarius est*

1. Commemoratio:

2. Gratitude testimonium:

3. Mutuae charitatis signum:

4. Professionis Tessera.

1. *Logicè*, & sic est prædicationis irregularis, sive inusitata, quæ dicitur Sacramentalis.

1. Copula, per Metonymiam simplicem.

2. Tota Orationis structura, per *μετανομίαν* relativam.

2. *Rhetorice*,
sic corpus est

3. Verba
Institutionis intelligentur,

3. Prædicationis, ratione

1. Analogia per Metaphorā.

2. Alterationis subjecti & adjuncti, per *μετανομίαν*

συνεκδοχὴν.

3. Theo-

3. Theologicè : Sic panis est corpus, hoc est, significat, obsignat, & exhibet corpus Christi Spiritualiter & Sacramentaliter; non ori, sed fidei, non denti, sed menti, non transubstantiatum sub Speciebus Accidentalibus absque subjecto, sed traditum ut signatum sub signo.

9. Ubi etiam verba intelligantur significare res ipsas, ut res tantum significatæ, sint symbola aliarum rerum quæ non videntur, & ita interveniat typus potius, quàm tropus. *Molin. pag. 48.*

1. Non datur Transubstantiatio, qua panis & vinum prorsus esse desinunt, quoad substantiam: manentibus tamen eorum accidentibus, ut & corpus Christi & sanguis in eorum locum

substituatur.

2. Nec possibile est , ut idem Corpus numero sit ubique , aut in diversis locis simul.

3. Nec requiritur ut panis Sacramenti sit azymus, aut vinum aquâ temperatum.

4. Nec quinque illa verba consecrationis sunt operativa, sed explicatoria, & concionatoria.

io. Itaque

5. Nec panis est integer deglutendus, sed juxta actionem instituentis, frangendus.

6. Reprobi & impii sumunt non panem Dominum, sed panem Domini in condemnationem.

7. Nec necesse est ad debitam præparationem ad hoc Sacramentum recipiendū, ut aliquis peccata auriculariter Sacerdoti sigillatim confiteatur.

8. Nec

8. Nec subtrahendum est poculum Laicis, sub prætextu physice alicujus concomitantia, aut papalis in mutando Christi institutum Authoritatis.

9. Nec manet corpus Domini extra usum, ut circumgestetur & adoretur.

10. *Genibus flexis hoc Sacramentum commodissime percipitur, ad beneficii tanti collati venerandam recognitionem.*

Quæstiones.

1. **C**hristus sit præsens in Eucharistia corporali-
ter? Bell. l. 1. c. 1. & 2.
cum parte. 3. usque ad cap. 11.

2. Detur Transubstantiatio?

3. Tropus admittendus sit in
verbis cænæ? Bell. l. 1. c. 9. Pro-
lius Cont. General. Special. 6. p.
456.

4. Corpus Christi possit esse ubi-
que?

5. Possit esse in diversis locis si-
mul?

6. Extra usum remaneat corpus
Domini sub specie corporati panis?
l. 4. c. 1.

An < 7. Eucharistia in pane Azymo
sit necessario administranda?
Ibid. c. 7.

8. Panis fractio requiratur in
hoc Sacramento? Hefelb.

9. Ad

9. *Ad debitam præparationem
requiratur auricularis confessio?*

10. *Cæna sit celebranda sub
utraq; specie?*

11. *Panis consecratus sit ado-
randus?*

12. *Vinum sit aquâ diluen-
dum?*

13. *Infideles & hypocritæ in
cæna manducant corpus Domini?*
Osiand. Ench. Cont. Calvin. c.

2. q. 2. p. 73.

14. *Statnenda sit in cæna Spi-
ritualis tantum Manducatio.* Osiand.

Ibid. q. 1. p. 63.

G A P. 2.

De Missa.

I. **C**ænæ Dominicæ Sacramentum mutant Pontificii in Missæ Sacrificium.

2. *Cujus per-*
pendatur { 1. Natura.
2. Usus.
3. Canon.

5. Missa est Idolum Pontificium unico Christi Sacrificio derogatorium, à Sacrificulis theatricè propositum, ad sumendas potius pecunias, quàm lucrandas hominum Animas.

[1. Sacrificii quod impie redintegratur, ac si semel à Christo non fuerit sufficienter oblatum.

blatum.

2. Sacerdotis, ac si alius potuisset offerre Sacrificium propitiatorium Deo, præter Christum.

4. *Sacrilega
est respectu*

3. Eorum pro quibus offertur, ac si quicquam talis oblatio mortuis prodesset, aut in purgatorio laborantibus.

4. Omnium, cum impiè adoratur, aut privata fit aut angularis & offertur ob fines turpes aut Civiles, non Spirituales.

5. Et Canon Missæ tametsi multas contineat preculas, & Scripturæ particulas pias & Orthodoxas, tot tamen ingerit superstitiones à Diversis Pontificum cerebellis confictas, ut non immeritò à nostris damnetur, donec purgetur.

Quæstiones.

1. **M**issa apud Antiquos fuerit Liturgia? Bell. lib. 5. &c.
2. Sit Sacrificium expiatorium? Ibid.
3. Profit omnibus viventibus? Ibid. l. 6. c. 6.
4. Rectè offeratur pro defunctis in purgatorio? Ibid.
5. Rectè celebretur pro Sanctis? c. 8.
6. Missæ privatæ sint ferendæ? An? Ibid. c. 9.
7. Conveniat Lingua Latinâ inter non intelligentes celebrari? Ibid. 11.
8. Omnia necessaria in Missa altâ voce sint effrenda ut audiantur? Ibid. cap. 12.
9. Multa

(155)

9. *Multæ in Missa ceremoniæ
sint Idolatricæ?*

10. *Canon Missæ, ut nunc est
à Concilio Tridentino Reformatus
sit probandus?*

LOCUS.

 LOCUS. XV.

De Confirmatione.

- I. **S**ic de Sacramentis indubitatis:
succedunt controversa.

2. *Quae sunt* {
- 1. Confirmatio.
 - 2. Pœnitentia.
 - 3. Extrema unctio.
 - 4. Ordo.
 - 5. Matrimonium.

Z. Confirmatio est laudabilis Ritus Ecclesiæ, quo Episcopus per manuum impositionem & preces, catechumenos sive adultos, auditâ prius & examinata illorum fide & confessione, confirmabat & hortabatur ad progressum.

4. Itaque est pars disciplinæ Ecclesiasticæ, à pia Antiquitate in Imitationem Apostolorum introducta. Ut quem-

quemadmodum illi per manuum impositionem Spiritum Sanctum conferébant, dum vigeat donum illud in Ecclesia : Ita nostri hodiè augmentum ejusdem Spiritus pro adultis implorant.

5. Et non est Sacramentum, quia non in eum finem à Deo erat instituta, Et ejus materia sive oleum Balsamo admistum ab Episcopo consecratum, sive unctio ex isto oleo in forma Crucis, ut etiam hæc forma, consigno te signo Crucis, & confirmo te Chrismate salutis in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, sunt prorsus apocrypha.

6. Nec Authentici magis sunt isti duo effectus, Augmentum gratiæ gratum facientis, & character indelebilis, unde evenit, ut non sit Iterabilis.

7. Minister ejus ordinarius ex Ecclesiæ consuetudine est Episcopus, non ob legis necessitatem, sed ob Sacerdotii honorem : extraordinarius potest esse presbyter.

8. Et ritè administratur per preces & manuum impositionem, ascito

(ut

(ut moris est) patrimo, aut matrima,
absque ulteriori Ceremoniarum sar-
cina.

Questiones.

1. **C**onfirmatio sit in Eccle-
sia ferenda? Whitgift.
Defens. tract. 21. c. 5.
Hooker. l. 1. p. 66.

2. Sit Necessaria?

3. Sit Sacramentum? Bell. de
confrm.

4. Chryisma per Episcopum con-
secratum sit conveniens Materie
hujus Sacramenti? Aquin. p. 3. q.
72. Art. 2. & 3. Bell. Ibid.

5. Forma ejus à Pontificiis rectè
assignetur. Ibid. Aquin. Art. 4.

An { 6. Majorem conferat gratiam
ad roborandam animam contra
Diaboli Impetum, quàm Baptis-
mus? Bell. c. 11.

7. *Imprimat Characterem?*
 Bell. Ibid. Aqu. par. 3. q. 72.
 Art. 5.

8. *Ejus Character Characterem
 præsupponat Baptismi?* Ibid. art.
 6.

9. *Sit adultis omnibus Bapti-
 zatis in fronte exhibenda?* Ibid.
 art. 7. 8.

10. *Qui confirmatur, debeat
 ab alio teneri?* Ibid. art. 10.

11. *Solus Episcopus hoc Sacra-
 mentum Conferre possit?* Ibid. 11.

L O C U S. XVI.

De Pœnitentia.

I. œnitentia est actus hominis per Spiritum Sanctum in ipso effectus, quo sincere se toto corde avertit ab omni malo, & ad Deum convertit, idque externè factis exprimit.

2. *Estque vel.* { 1. Interna.
2. Externa.

3. Interna est mentis depravatæ quoad omnes facultates in melius mutatio. p. 51.

I. Carnis Mortificatione, in contrita peccati agnitione, confessione,

4. *Et Con-*
stat ex

1. fessione, & serio ob
admissum dolorem &
detestationem.

2. Novi Hominis vivi-
ficatione, quâ consci-
entia per fidem in
Christum erigitur, &
novæ obedientiæ so-
lus homo obligatur.

5. Externa est, quæ signis & fru-
ctibus se externè declarat, sive pri-
vatim, sive publicè.

6. *Estque vel* { 1. Ordinaria.
2. Extraordinaria.

7. Ordinaria, quâ quotidie peccata
confitemur, & deploramus.

8. *Idque vel* { 1. Soli, ut publicanus.
Luc. 18. 14.
2. Conjunctim cum Ec-
clesia, ut in liturgiis Ec-
clesiæ.

9. Extraordinaria, quæ (prout occasio tulerit) suscipitur vel injungitur.

10. Aut à

1. Tota Ecclesia ad mandatum Magistratus, vel ad malum imminens avertendum , vel ad bonum consequendū, vel ad gratitudinem agnoscendum. *Joh. 3. Joel. 2. Hest. 4.*

2. Privatis uno aut pluribus, qui delinquendo Ecclesiam scandalo affecerunt, *2 Cor. 2. 2.*

11. Ejus partes sunt

1. Contritio , nempe verus dolor manifestatus, ob excommunicationē à cætu Ecclesiastico.

2. Confessio, coram Homnibus juxta Ecclesiæ censuram.

3. Satisfactio, non Deo, sed Ecclesiæ Scandalo affectæ, aut aliis speciatim læsis.

12. Itaque

12. Itaque pœnitentiæ vocabulum malè substituitur pro Resipiscentia, nec est Sacramentum, cum Actus Sacerdotis Absolventis, ad enunciationem pertineat Evangelii, & injunctio operum pœnalia ad Disciplinam Ecclesiasticam.

13. Nec Ministri virtute clavium sunt Arbitri aut Judices à Christo ad absolvendum constituti, sed inter-nuncii & præcones Iræ aut gratiæ, & proinde non absolvunt Authorita-tivè, sed declarativè.

14. Nec confessio Auricularis est Juris divini sed papalis, non necessaria, sed arbitraria.

15. Nec Deus reservat pœnam remissâ culpâ, sed utrumque liberè propter Christum condonat. Satisfacere quidem possumus Ecclesiæ pro scandalo, non Deo pro admisso peccato.

16. Quoniam Oratio, Jejunium, Eleemosyna, non sunt opera satisfactoria, sed pœnitentiæ debita obsequia & ad emendationem media, quæ referenda sunt ad sanctificationem

nem non ad justificationem.

17. Poenæ autem , quæ Renatis à Deo infliguntur , sunt vel *ἐπιτιμίας* ob-
jurgationes, vel *παιδείας* castigationes,
vel *δοκιμασίας* Probationes, vel *μαρτυρίας*
Testimonia, non *τιμωρίας*, supplicia in-
flicta, quæ peccatis æquipollerent.

11. Indulgentiæ verò papales, qui-
bus pœna dicitur remitti per applica-
tionem satisfactionum superfluarum:
& Jubilæa, quæ hîc appenduntur vel
sunt sacrilegæ Animarum nundina-
tiones, vel Refossæ Judaismi Reli-
quiæ, quæ pœnitentes potius impli-
cant quàm absolvunt.

Quæstiones.

1. **P**oenitentia sit Sacramentum? Aq. par. 3. q. 84.

2. Contritio, confessio & satisfactio sint partes verae poenitentiae? Bell. l. 1. c. 17, 18.

3. Confessio Auricularis sit necessaria ad peccatorum remissionem? Ibid. l. 3.

4. Remissa culpa maneat debitum luendae poenae? Ibid. c. 1. 2. Aq. par. 3. q. 86. A. 4.

5. Oratio, Jejunium & eleemosyna sint opera satisfactoria? Ibid. c. 6. Aq. supp. q. 15. art. 3.

6. Absolutio sit tantum declarativa? Aq. sup. q. 2. 62.

7. Indulgentiae papisticae valeant ad remissionem culpa & poenae? q. d. 1. 147.

8. Sint tantum poenarum Cano-

nicarum quæ ab Ecclesia injunguntur in hac vita relaxatio?

9. *Sancti vel Christus habuerit superflua merita?*

10. *Jubileus Pontificiorum sit ullo modo probandus?*

11. *Peccata venialia remittantur per asperisionem aquæ benedictæ, trusionem pectoris, orationem Dominicam & hujusmodi? Aq. q. 87. art. 3.*

12. *Peccata per pœnitentiam dimissa redeant per ingratitudinē? Ibid. q. 88.*

An < 13. *Per pœnitentiam restituantur virtutes? Ibid. q. 89.*

14. *Homo debeat conteri de futuris & peccato alieno? sup. q. 2.*

15. *In quolibet casu teneatur Sacerdos celare peccata, quæ sub sigillo confessionis novit? Ibid. q.*

II. A. 5.

16. *Hæretici, Schismatici aut Excommunicati, usum habeant clavium? Aq. sup. q. 19.*

17. *Ferenda sit hodiè Excommunicatio in Ecclesia? Erastus*

18. *Aliquis*

18. *Aliquis uti possit clavibus in suum superiorem ?* Aq. Ibid. 20.

19. *Non Sacerdotes excommunicare possint ?* Ibid. q. 21.

20. *Qui semel excommunicatus est, excommunicari possit ulterius ?* Ibid q. 22.

21. *Aliquis possit absolvi invitus ?* Ibid. 24.

22. *Indulgentiæ tantum valent, quantum pronunciantur ?* Ib. q. 25.

23. *Sacerdos Parochialis possit Indulgentias facere ?* Ib. q. 26.

24. *Pœnitentia solennis sit imponenda mulieribus ?* Ib. q. 28.

LOCUS XIII.

De Extrema Unctione.

1. Nctio erat ritus temporalis tempore Apostolorum dono Sanationis annexus; quo Apostoli, vel seniores fideles clerici vel Laici, agrotos quoslibet inungebant, ut ad sanitatem rursus restituerentur.

2. Ergo erat doni ad sanandum symbolum, non morbi medicamentum. Et sanatio effectus erat orationis & fidei ut instrumentorum, & Domini ut Causæ principalis, non sacerdotis aut Olei.

3. Quare, nec Sacramentum esse potest, quia nec refertur ad animam, sed corpus, nec ritus erat perpetuus sed temporalis, durante nempe dono: unde hodiè nec corpus sanat, nec peccatorum

catorum reliquias abstergit.

4. Nec necessarius erat unquam Sacerdos, multò minus nunc est, ad hujus unctionis essentiam; nec solum salutaris fuit Adultis, aut fidelibus, sed indiscriminatim omnibus: utcunque ceremoniæ ungendi quinque sensus, Renes & pedes, fuerunt omissæ, præsertim propter honestatem in Fæminis.

Quæstiones.

- An { 1. **U**Nctio Extrema sit ho-
diè necessaria? lib.
Integr.
2. Sit Sacramentum?
-
-

LOCUS.

LOCUS XVIII.

De Ordine.

I. Ordinat[i]o est significatio voluntatis Ecclesie & potestatis Ministro data, quâ potest liberè Ministerij munus obire.

2. Confertur autem per preces & Impositionem manuum Episcopi vel (ubi non est Episcopus) presbyteri, qui agendi modus non gratiam confert Justificationis, sed vocationis.

3. Itaque non propriè dici potest Sacramentum, quia nec materia ejus est necessaria, nempe Impositio (ut statuunt Pontificii) manuum & instrumentorum porrectio, quæ prorsus arbitraria sunt, & in sacris literis nunquam tradita.

4. Character autem & gratia gratia
tura

tum faciens per illam collata, quemadmodum ceremoniæ & rasura; Inventæ sunt humana, & proinde pro Sacramentis non admittenda.

Quæstiones.

- An
1. **M** *Annum Impositio ad essentiam ordinis pertineat?*
 2. *Ordo sit Sacramentum?*
 3. *An Ordinatio sit Actus Jurisdictionis Episcopalis?*
 4. *An Ordines à Presbyteris collati, sint validi?*

LOCUS.

LOCUS. XIX.

De Matrimonio.

I. Matrimonium est conjunctio individua (in gradibus consanguinitatis & affinitatis in Dei verbo non prohibitis) unius viri uniusque fæminæ, eorumque puberum & legitime consentientium in unam carnem, à Deo instituta, liberos procreandi, fornicationem evitandi, aut mutui adjutorii causa.

1. Efficiens est Deus, sub quo, parentes, vel qui sunt Parentum loco, sunt causæ efficientes procreantes; minister administrans.

2. Materia, vir & fæmina, puberes

2. *Ejus*
causa

puberes in gradu consanguinitatis aut affinitatis non prohibiti.

3. Forma, est mutuus consensus declaratus per verba de præsenti : Ego accipio Te in uxorem ; Ego Te in virum.

4. *Fines*

- 1. Mutuum adiutorium.
- 2. Liberorum procreatio.
- 3. Remedium vagæ libidinis.

3. Itaque, non est Sacramentum Novi Testamenti conferens gratiam justificantem, & obsignans nostram cum Christo unionem, sed sacra tantum Actio adumbrans Christi & Ecclesie conjunctionem.

4. Consensus quatenus determinatur ab altero, contrahentium sunt materia; quatenus determinant verò, causa formalis.

5. Nec Polygamia est ullo modo ferenda

ferenda inter Christianos, licet in patribus non erat reprehensa, aut quia peculiarem habebant à Deo dispensationem, aut quia cæteris eorum virtutibus hujusmodi lapsus erant condonati.

6. Digamia verò successiva, cum quis mortuâ priori uxore, ad secundas aut alias deinceps transit nuptias, non tantum Laicis, sed ministris fuit semper licita.

7. *Matrimonium autem est duplex.* { 1. Inchoatum sive sponsalia.
2. Ratum & consummatum.

8. Sponsalia sunt promissio futuri conjugii, quibus personæ nubendæ mutuam spondent fidem de matrimonio contrahendo.

9. *Idque vel
per verba de*

1. Futuro, sive conditionata, ut ego te accipiam, si hoc vel illud sit præstitum.

2. Præsentī, & sic non differunt à nuptiis essentialiter, sed secundum declarationem, hoc modo *Rachel* fit uxor *Jacobi*. Gen. 29. 21. *Maria* *Ioseph*. Matth. 1. 20.

10. Horum dissolutio dicitur. repudium.

Quod

Quod admitti solet vel respectu

I. Contrahentium, si post contractum alterutra pars inveniretur in

1. *Vita.*

- 1. Infamis.
- 2. Turpis.
- 3. Irreconciliabiliter offensa.
- 4. Malitiosus defensor.
- 5. Adulter.

2. *Corpore.*

- 1. Insufficiens.
- 2. Morbosus.
- 3. Mutilus.

3. *Conditione intra gradus.*

- 1. Affinitatis.
- 2. Consanguinitatis.
- 3. Pubertatis.

2. Coneilantium, si desit parentum consensus.

II. Conjugii sive Matrimonii consummati dissolutio, propriè dicitur divortium.

12. *Matrimonium autē
quædam*

1. Contrahendum tantum impediunt, juxta illud; Ecclesiæ vetum nec in tempus feriatum. Impediunt fieri, permittunt facta teneri. Sed hoc non jure divino, sed Ecclesiastico, ideoque perperam Concilium Tridentinum contractum Matrimonium dirimit propter Tempus non observatum juxta Canonem. *Bell. de Matrimon. cap. 18.*

2373.

2. Dirimunt contractum de facto, & faciunt irritum juxta verficulos,

Error, Conditio, Vetum, Cognatio, Crimen; Cultus disparitas, *vis*, Ordo, Ligamen, Honestas si sit Affinis, si fortè coire nequibis, Hæc focianda

socianda vetant connubia, facta retractant.

13. Ex quibus 12 nos habet tantum 5 Agnoscimus.

1. Errorem.
2. Coactionem.
3. Impotentiam coitus ante nuptias.
4. Ligamen sive præcontractum.

5. Gradus certos.
 1. Affinitatis.
 2. Consanguinitatis.

Quibus accedunt.

1. Adulterium. *Matth.* 5. 19.
2. Malitiosa desertio. *I Cor.* 7.

Nota. a parentibus aut aliis Consensus requiritur, ad nuptiarum honestatem, non essentiam.

14. In linea recta illicitæ sunt omnes nuptiæ ascendendo vel descendendo:

ut si *Adam* esset hodiè in vivis, non
posset uxorem aliquam è posteris du-
cere.

15. In linea verò Collaterali Pro-
pinquorum, sive consanguinei sint,
sive Affines, qui à proximo commu-
ni stirpe, gradibus saltem duobus di-
stant, conjugium licitum est, illicitum
Aliorum. *Butler.*

Quæstiones.

1. **S**tatus Virginalis, quàm
Conjugalis sit Sanctior?
Hom. 33, 2.
2. Licitæ sint Nuptiæ absque
Parentum consensu? Zanch.
3. Polygamia sit, vel unquam
fuerit probanda?
4. Digamia excludat à Sacris
Ordinibus? Aq. sup. q. 66.
5. Disparitas Religionis Ma-
trimonium contrahendum impe-
diat, aut contractum dirimat?
6. Ecclesia possit dispensare in
gradibus prohibitis? Lev. 18.
7. Cognatio spiritualis impe-
diat Matrimonium? Aq. sup. q.
56.
8. Sponsalia per verba de præ-
senti contrahant matrimonium?
Aq. sup. q. 45.
9. Divortium sit licitum pro-
pter

pter Adulterium, quoad vinculum?
Bell. Aq. sup. q. 67.

10. *Parti Innocenti liceat ad alias nuptias transire?* Aq. sup. q. 67.

11. *Conjugium Consobrinorum sit licitum* Butl. 36.

12. *Matrimonium sit Sacramentum?*

13. *Causæ Matrimoniales judicari possint à Politico Magistratu?* Hom.

14. *Carnalis commixtio sit de integritate matrimonii.* Aq. sup.

An q. 41. 44.

15. *Consensus Coactus tollat Matrimonium?* Aq. sup. q. 47. art. 3.

16. *Consensus qui facit Matrimonium sit consensus in carnalem copulam?* Aq. sup. q. 48.

17. *Consanguinitas de jure naturali impediat Matrimonium?* Aq. sup. q. 54.

18. *Illicitus Concubitus causet affinitatem?* Ibid. q. 55. art. 3.

19. *Affi-*

19. *Affinitas ex sponsalibus oriatur?* Ibid.

20. *Affinitas sit causa affinitatis?* Ibid.

21. *Ex Adoptione contrahatur aliquod vinculum impediens matrimonium?* Ibid. q. 57. art. 2.

22. *Fidelis possit contrahere matrimonium cum infideli?* Ibid. q. 59.

23. *Liceat Uxorem interficere inventam in actu adulterii?* Ibid. q. 60.

24. *In diebus Sacris impediatur petitio debiti?* Ibid. q. 64.

25. *Habere Concubinam sit contra legem?* Ibid. q. 65.

26. *Nothus possit legitimari?* Ibid. q. 68.

27. *Matrimonium sit vinculum quovismodo dissolubile?*

28. *Adulterium Actu solvat?*

29. *Adulterium faciat solubile per Ecclesiam?*

30. *Si Ecclesia non solvat unusquisque potest uxorem adulteram demittere?*

31. Si solvat Ecclesia quoad mensam & toram, possint soluti cum aliis contrahere salvâ conscientia?

32. Eiusdem juris sint ex hâc parte vir & fœmina?

33. Separati quoad Mensam & Torâ possint in integrum restitui?

34. Hoc fieri possit ex mutua condonatione, absque interventu Ecclesiæ?

35. Si fiat opus sint redintegrati in impiis?

LOCUS. XX.

De Gratia primi Hominis.

I. Ufusque de primo Ecclesiæ privilegio in hac vita, quod est communio Sanctorum per Sacramenta: sequitur secundum, quod est remissio peccatorum.

2. Remissio peccatorum præsupponit triplicem Hominis statum	1. Institutum in gratia.	1. Generationis.
	2. Destitutum à gratia.	2. Degenerationis.
	3. Restitutum ad gratiam.	3. Regenerationis.

3. Status

3. Status institutus erat ad Imaginem Dei & similitudinem conformitas. *Gen. I. 27. 28. Col. 9. 6.*

4. Ea fuit *duplex* { 1. Principalis.
2. Secundaria.

5. Principalis eminet in animæ natura & facultatum omnium rectitudine naturali.

6. Itaque iustitia Originalis, non quæ sumitur activè ratione originis à Deo, sed passivè quæ Homini indita fuit, ab origine fuit Adamo non supernaturalis, quæ ut aureum frænum erat illi injectum ad cohibendos appetitus affectus, qui aliter rebellassent in primo statu ex conditione materiæ: sed naturalis non naturam constituens, ut forma vel materia, sed consequens, non tamen reciproce, ut propria passio, sed contingenter, ut qualitas naturalis, quæ potuit tolli.

7. Unde licet nihil amiserit *Adam* constituens

constituens naturam, consequens tamen naturam aliquid amisit, unde non manet nobis liberum Arbitrium, quia reparatio Imaginis Dei, quæ casu isto erat tantum non extincta, est tantum inchoata in hac vita, perficienda postea in patria.

1. *Conformitas secundaria erat tñ in* { 1. Corporis humani naturali conditione incorruptibili.
2. Totius hominis in cæteras creaturas dominio.

9. Corpus primi hominis in statu innocentiae, potentiam habuit non moriendi, quæ, conditione peccati non interveniente, à corpore separari non potuit.

10. Itaque non gratia erat supernaturalis, quod homo sic constitutus potuisset non mori, sed conditio naturalis, idque in Paradyso à Deo plantato.

11. Paradyfus erat locus amoenissimus in agro Babylonico, ubi nunc piscina quadam

quædam flagrat (teste *Plinio*) iugiter
magnitudine, quem irrigabat *Euphrates* in quatuor Alveos deductus.

12. Quorum appellabatur	1. Pishon.	} Absorpti in palu- des chal- daicas.
	2. Gihon.	
	3. Peratus.	} Exoneran- tes se in si- num per- ficum,
	4. Hidde- chel.	

13. Manet autem adhuc locus, sed non hortus; quippe qui à deluvio (ut credibile est) obrutus & deformatus.

14. Quapropter commenta sunt ista, Paradysum adhuc superesse in terris, nec illum locum attigisse aquas deluvii: Eliam autem & Henochum ibi manere, & in posterum contra Antichristum venturos: Locum etiam illum ab hominum cognitione esse remotissimum.

15. *In hoc* } 1. Scientiæ boni &
autem loco fue- } mali.
runt due arbo- }
res. } 2. Vitæ.

16. Arbor scientiæ boni & mali non inde sortita est nomen, ac si à forma esset rationalis, & sciret bonum & malum, vel ab effectu per se, quod hominibus scientiam boni & mali potuisset efficere, sed ab eventu, quo homo ab ea comedans experiretur, quid esset bonum, quod amisisset, & malum quod contraxisset.

17. Arbor vitæ isto nomine insigniebatur, non quod semel gustata hominem redderet immortalem, sed à Sacramentali & mystica significatione, quâ obsignabat *Adamo* immortalitatem, quamdiu obedientiam præstans non comederet de isto fructu.

TRAC-

TRACTATUS De hacre

1. **S**ententiarii ad 2 sent. dist. 24.
2. Summistæ ad 1. 2. Aq.
3. Gandavensis quodlib. 6. q. II.
4. Pererius in genes. l. 5.
5. De Valent. Tom. I. d. 7. q. 2. punct.
2.
6. Bellarm. Tom. 4. de gratia primi
Hominis.

Vide è Nostreis.

1. **Z**eemannum de gratia primi
hominis cap. 7.
2. Ferium in spec. cap. 8. & 10.
3. Zanchium de operibus l. 3. p. 3.
4. Pareum in Bellarminum
5. Willetum contr. 17.
6. Trelcatium l. 3. l. I.
7. Alstedium in Polem. p. 4. contr. 4.
8. Polanum in Syntagm. l. 5. c. 34.
9. Chemnicium. p. I. pag. 88.
10. Suave

10. *Sua*; l. 2. pag. 151.
 11. *Vorstium in Bellarminum*.
 12. *Huberum* l. 1. c. 10.
 13. *Scharpium* pag. 343.
 14. *Calvinum Institut.* l. 1. cap. 15.
-

Quæstiones.

1. **I**N Creatura possit esse Imago Dei ?
 2. Angelus magis sit ad Imaginem Dei, quàm Homo ?
 3. In homine sit Imago Dei ; quantum ad essentiam , aut quantum ad Trinitatem Personarum ?
 4. Hæc Imago fuerit conformitas ad humanam Christi naturam suscipiendam ? Zeëman. de Imagin. Dei. cap. 1. art. 7. pag. 34.
 5. Imago Dei fuerit ipsius animæ essentia ? Id. Ibid. art. 6. pag. 33. confer. Bell. de amissione gratiæ & statu peccati lib. contr. Illyricum.

6. Imago Dei consistat aliquo modo in ipsius animæ essentia? Zeæman. art. 5.

7. Homo creatus fuerit in puris naturalibus? Zeæman. V. S. cap.

6. Timplerum Empsych. cap. I. problem. 12.

8. Homo cum aliquo bono supernaturali fuerit conditus? Bell. à cap. I. ad 10.

9. Imago Dei, gratia gratum faciens, & originalis iustitia inter se differunt?

10. Imago & similitudo idem sonent? Pereus in Bell.

An 11. Iustitia Originalis fuerit Adamo ante lapsum naturalis?

12. Potuerit esse cum peccato mortali aut veniali? Zeæman. c. I.

13. In natura integra fuerit hominis naturalis propensio ad malum? Homm. pag. 343.

14. Sine speciali Dei gratia potuerit homo in bono perseverare? Ibid. Homm. Bell. c. 4.

15. Homini datum fuerit naturale

turale adjutorium per quod potuerit absque nova gratiae additione tentationi resistere? Zæman.

16. *Si homo nunquam peccasset, naturaliter nunquam mortem optetisset? Bell. c. 8. Zæman. V.S. c. 8.*

17. *Fœmina ad Imaginem Dei fuerit condita? Zæman. c. 10.*

18. *Costa, ex qua condita erat fœmina, ad integritatem corporis Adami spectabat? Ibid. pag. 227.*

19. *In resurrectione costa illa, è qua Eva erat formata, Adamo vel Evæ sit reddenda? Ibid. pag. 229.*

20. *Per generationem naturalem homines in statu Innocentiæ sine peccato fuerint propagati? Ib. cap. II.*

21. *Adamus uxorem in Paradysò cognoverit? Ib.*

22. *Nati in statu innocentia in ipso Nativitatis Exordio perfectionem stature & perfectionem membrorum habuerint? Ib.*

23. Homo in statu Innocentia
cibis indiguerit? Ibid.

24. Fœmina quoque fuerant nas-
citura? Ibid.

25. Num vir in quolibet aetate,
quo cognovisset uxorem, suscepit
ex eâ prolem? Ibid.

26. Paradisus adhuc supersit?
Homm. Zæman. cap. 15.

27. Possit sciri ubinam olim
fuerit? Ibid.

28. Nilus & Ganges fuerint ex
quatuor fluminibus paradisi? Zæ-
man. cap. 14.

29. Paradisus obrutus fuerit
aquis tempore diluvii?

30. Henoch et Elias in eo usque
ad adventum Christi servantur?

31. Bestiæ etiam in statu Inno-
centiæ vixerint in Paradiso? Zæ-
man. cap. 13. art. 5.

32. Arbor scientiæ boni & mali
vim aliquam habuerit acuendi in-
genii? Zæm. c. 16.

33. Arbor vitæ habuerit virtu-
tem in se hominem à morte con-
servandi? Zæm. Ibid.

LOCUS.

 LOCUS. XXI.

De Malo.

I. **H**omo destitutus à gratia,
incidit in omne malum.

2. *Malum* } 1. Culpæ, five perversitatis & dicitur peccatum.
autem est duplex } 2. Pœnæ, five adversitatis.

3. Peccatum est legis transgressio.
I *Joh.* 3. 4. five averſio à Deo, & conversio ad creaturam.

4. Itaque est quiddam privativum non negativum; & non privativum merè, ut quies est respectu motus, sed mixtum ex defectu constans & pravo affectu, ut morbus est privatio sanitatis. Nec causam habet efficientem, sed deficientem. *Aug*

5. Materia verò, circa quam versatur, & in qua est, est bonum. Forma consistit in deformitate, & finis ipsius est $\pi\epsilon\lambda\alpha\tau\omicron\nu$ potius quàm $\tau\epsilon\lambda\epsilon\sigma$.

6. Et omne peccatum est suâ natura mortale, & per Christum tantum veniale. Nec tamen omnia peccata sunt æqualia, sed alia aliis graviora, prout à Legis linea magis minusve deflectunt.

I. Primum.

7. *Peccatum est duplex*

2. à primo ortum.

8. *Causa primi peccati est duplex.*

I. Tentatio Sathana.

2. Assensus liberi Arbitrii.

9. Igitur Deus non est Author peccati. Nunquam enim decrevit, ut *Adamus* caderet, sed decrevit non sustentare ne caderet. Unde lapsus consequens erat decreti, non effectus.

10. *Siquidem*

10. Si-
quidē con-
currit Deus
ad actionē
malam vel

1. Effe-
ctivè,
idque
vel

1. Physicè, ex
parte actionis,
motus aut o-
peris in volun-
tate perversa.

2. Moraliter,
quatenus oc-
culto ordinat
judicio, ut pec-
catum sit pec-
cati poena, &
suae justitiæ il-
lustratio.

2. Permissivè, tantum
quoad obliquitatem, &
malitiam, quæ actionem
inficit.

II. Ergo
in actionis

1. Initio, Deus volunta-
tes malas non efficit,
sed malas existentes di-
sponit.

2. Medio, Author est
actionis, non Anomiæ.

3. Fine, circumscribit,
& limitat.

12. Unde omnia bona vult approbative, mala tantum permittit, hoc est non impedit potentia, sed præcepto.

13. Deus, qui omnia efficit ex consilio voluntatis suæ *Ephes. I. II.* permisit hominem tentari.

*Idque vel
ut*

1. Prius ostenderet, quid esset liberum arbitrium; postea quid possit gratiæ beneficium & justitiæ iudicium. *August. de corrupt. & gratia. cap. 20.*
2. Quia scivit magis ad bonitatem pertinere, de malis benefacere, quàm mala esse non permittere.

14. Peccatum primum erat transgressio *Adami* in Paradiso.

15. *Hujus*

15. *Hujus* } 1. Suspicio Invidiæ;
 4. *observan-* } 2. Infidelitas.
tur gradus. } 3. Superbia.
 4. Gula.

16. Itaque in genere non unum erat peccatum sed peccatorum massa, nec fuit præcipue superbia, ut contendunt Papicolæ, sed potius ut habent nostri, Infidelitas & incredulitas.

17. Et *Adami* peccatum erat gravius peccato *Eve*, & omnium peccatorum, quoad extensionem, & ingratitudinem gravissimum.

Quæstiones.

- I. **M**alum sit aliquid? Aq.
disp. de malo q. 1.
2. Malum sit in bono?
Ibid. q. 2.
3. Bonum sit causa mali? q. 3.
4. Recte dividatur in malum
culpa & pœna? q. 4.
5. Culpa vel pœna plus habeat
de ratione mali? q. 5.
6. In omni peccato sit aliquis
actus? Ibid. de peccato art. 1.
7. Peccatum consistat in actu
voluntatis tantum? art. 2. Ibid.
8. Aliqui sint actus indifferen-
tes? Ibid. art. 5.
9. Circumstantia aggravet pec-
catum, nec det speciem? Ibid. art.
6. & 8.
10. Omnia peccata sint paria?
Ibid. art. 9.

II. Pecca-

II. *Peccatum diminuat bonum naturæ?* Ibid. art. 11.

12. *Sit aliquod peccatum suâ naturâ veniale?* q. d. 3. 157. & v. 7. 107. & 285.

Bellm. *de amiss. gratiæ* & statu peccat. l. 1. per cap. 12. ultima.

Valent. To. 2. d. 6. q. 18. p. 1. 2. 3.

Lombard. 2. sent. dist. 42. & in illum Vorelon. Soncinus.

Rada copiose in 2 sent. cont. 17.

Durandus Ibid. & Aëtius in eundem locum.

An < Becanus in Enchirid. l. 1. c. 14.

Smithæus in Collat. c. 15. art. 5.

13. *Deus sit causa peccati ex sententia Reformatorum?* Pesant. in l. 2. Aq. q. 79. disp. 1.

14. *Actio peccati sit à Deo?* art. 2.

15. *Diabolus sit causa peccati?* Ibid. art. 3.

16. *Diabolus possit inducere hominem ad peccandum interius suadendo?* Ibid. art. 4.

17. *Omnia*

17. *Omnia peccata à Diabolo
suggerantur?* Ibid. art. 5.

18. *Ignorantia sit causa peccati?*
Ibid. art. 6.

19. *Ignorantia sit peccatum?*
Ib. art. 7.

20. *Ignorantia excuset peccatum
vel diminuat?* Ib. art. 8.

21. *Sit possibile, ut aliquis sciens
ex infirmitate peccet?* Ib. art. 9.

22. *Infirmitas peccatum dimi-
nuat?* Ibid. art. 11.

23. *Aliquis peccet ex certa sci-
entia à malitia?* Ibid. art. 12.

24. *Gravius sit peccatum ex
malitia, quàm ex infirmitate?* Ib.
art. 13.

LOCUS XXII.

*De peccato in Specie : & de
Originali.*

1. **S**ic de peccato primo sive peccato in genere; sequitur peccatum à primo ortum.

2. *Quod* } Originale.
est duplex }
2. Actuale.

3. Peccatum Originale est vitiositas hæreditaria, quâ propter inobedientiam *Adami*, omnes ex eo naturaliter, & prognati & propagandi, utriusque mali, tum Culpæ, tum Poenę Rei efficiuntur.

4. Ortum duxit à peccato *Adami* personali, nec est tantum naturalis defectus, sed moralis pravitas, sive Affectus.

5. *Nam*

1. Participationem transgressionis hujus primæ *Adami*.
2. Corruptionem & pravitatem humanę naturæ.
3. Reatum seu obligationem ad poenā
1. Temporale.
2. Æternam.

6. Propagatur autem non Exemplo tantum ex imitatione, sed Epidemica contagione.

7. Propagatio hæc fit per semen mixtum parentum, quod radicaliter infectum & peccatum habens in se (ut materia prima quantitatem indeterminatam,) forma infusâ & massam hanc actuante, emergit hoc peccatum originale veluti è potentia materiæ, & fit peccatum totius compositi, in omnibus iis, qui sunt ex *Adamo* per generationem.

8. Immunes

8. Immunes autem non sunt ab hac labe & ejus fructibus, vel fidelium Infantes, vel B. Virgo Maria.

9. Tollitur *autem in hac vita duobus modis, vel quoad* [1. Reatum per Justificationem perfectè, ab adultis & infantibus.]
[2. Corruptionem inchoatè in hac vita.]

10. Unde non tollitur in hac vita, ut non sit, sed ut non imputetur.

11. Quare non est substantia ipsius animæ, aut ipsa imago diaboli, ut perperam docuit Illyricus, nisi per substantiam intelligamus, naturam hominis corruptam.

12. Nec est ipsa concupiscentia, quæ est in malis, sed hujus concupiscentiæ radix & fundamentum.

13. Unde ista concupiscentia cum sit contra mandatum perversa inclinatio, verè & propriè est peccatum.

14. Siquidem

14. *Siquidem
perverse istae in-
clinationes sunt
vel ab*

1. Externa sugge-
stione Sathanæ, &
ita non sunt pec-
cata nisi consen-
tias, sed tentatio-
nes ad peccandum
irritantes.
2. Internâ carnis
corruptione, & sic
ante consensû sunt
peccata.

Quæstiones.

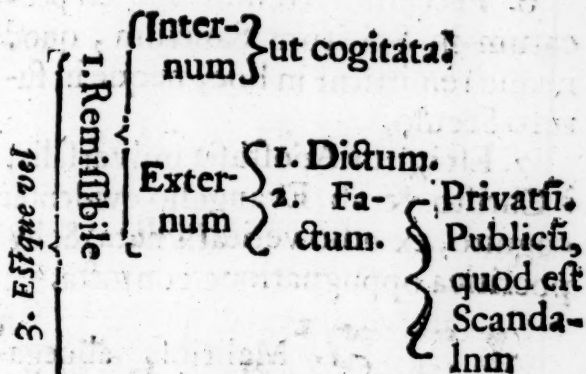
- I. **D** Etur Originale peccatum? Valent. Smalc. in refut. Thes. Wolf-Gang. Frantzii disp. 2. ad Thes. 2. Socinum de Christo servatore part. 7. c. 6. Ost: & Porta c. 27. p. 308.
- An 2. Anima sit ex traduce? Smalcus cont. Thes. Frantzii ad Thes. 18.

LOCUS. XXIII.

De Peccato Actuali.

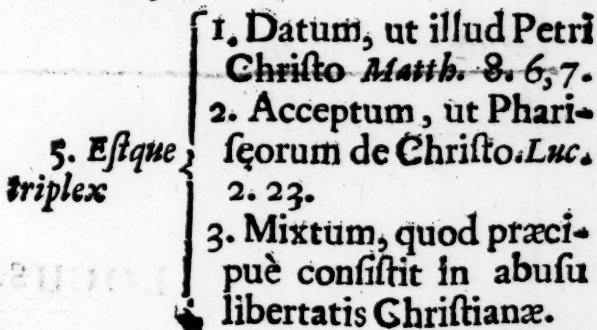
1. Eccatum actuale est dictum, factum, vel concupitū commissum vel omissum contra legem æternam. *August.* lib. contra Faustum Manichæum. 12. cap. 27.

2. Hoc, usque adeo est voluntarium ut nullo modo sit peccatum, si non sit voluntarium. *Augustin.* lib. de religione. cap. 14.

2. Irremissibile.

4. Scandalum est offendiculum ; dicto, facto, exemplo aut consilio objectum, quo proximus contristatur, turbatur, & in errorem inducitur, aut confirmatur. *Rom. 14. 15. 2 Cor. 8. 9.*

6. Peccatum irremissibile est peccatum in Spiritum Sanctum, quod neque remittitur in hoc, neque in futuro Seculo.

7. Est igitur Apostasia universalis, à Christo & ab Evangelio evidenter cognito, ex odio veritatis nata, & hypocritica oppugnatione conjuncta.

8. *Hujus tres sunt gradus.* } 1. Malitiosa abnegatio.
2. Persecutio.
3. Finalis impoenitentia.

LOCUS.

L O C U S. XVI.

De malo Pœnæ.

I.

Ræcessit Malum culpe;
sequitur ejus vindex
pœnæ. Malum pœnæ
est damnum vel sup-
plicium propter rea-
tum peccati, tam originalis, quàm
actualis à justo iudice inflictum.

2. *Estque* } I. Propriè dictum sup-
vel } plicium.
2. Analogicè, Afflictio.

3. Pœna propriè dicta est satisfactio
ad ultimum quadrantem, Et,

4. Est vel { 1. Τιμωρία
2. Αὐτίκω.

5. Τιμωρία est, quâ Deus ulciscitur peccata Improborum *Psal.* 94. 1.

6. Est-
que vel { 1. Spiritualis, eaque vel { 1. Deser-
tio unde { 1. Igno-
rantia in
intellectu,
2. Pravi-
tas in vo-
luntate,
3. Imbe-
cillitas in
memoria,
2. Induratio,
2. Corporalis.

7. Desertio { 1. Perpetua,
est vel { 2. Temporalis.

8. De-

8. Desertio perpetua est poena vel vindicta, quâ Deus Reprobos tradit in potestatem Sathanæ.

9. Desertio temporaria est non ad ruinam sed ad medelam.

1. Explorationis, ut in primis parentibus.

2. Correctionis. *Esaiæ* 54. 7.

10. Estque
vel

3. Exactionis poenæ pro humano genere, quomodo Deus deseruit Christum *Pf.* 22. 1. *Matt.* 27. 46.

11. Induratio est, quâ Deus tradit homines in sensum Reprobum, ut proprio scelere indurati magis indies occalescant, sic Deus induravit Cor *Pharaonis*.

12. *Vindicta corporalis*
plectit corpus del

{ 1. Remo- tius { 2. Pro- prius { 3. Do- lore.	1. Maledictione
	2. Exilio à Para- diso.

{ 1. Deformitate. 2. Morbis. { 3. Do- lore.	1. Communi utrique se- xui.
	2. Peculiari, ut Matri- bus in par- tu.

13. *Αἰσχος* Est poena pro expiando peccato alieno, quale erat illud Christi infiniti pro nobis pretii.

14. Poena analogicè dicta est crux sive afflictio bonorum, sive sit afflictio totius Ecclesiae, sive singulorum fidelium.

15. *Estque*

15. *Estque* } 1. Παιδεία, Castigatio.
vel. } 2. Δοκιμασία, Exploratio.
 } 3. Μαρτύριον, Martyrium.

Ita tamen ut eadem afflictio, quæ est *παιδεία* respectu Dei, respectu instrumentorum possit esse, & respectu nostri *μαρτυρίας* sive Castigatio.

16. Castigatio est pœna, quâ Deus suos erudit in Schola Crucis, ne pereant: quo pertinet illud Basilii, *παθήματα, μαθήματα.*

17. *Δοκιμασία* est exploratio divina, quâ Deus probat piorum fidem & obedientiam.

18. *Estque* } 1. Interna, inter carnē
vel. } & Spiritum.
 } 2. Externa, ut in ulcere
 } *Ezechie.*
 } 3. Mixta, ut in *Jobo.*

19. Martyrium est afflictio propter Christum, *Estque.*

20. *Vel*

50. *Vel*
{	1. Incru-	1. Calumniis.
	enta in	2. Ignominia.
		3. Exilio.
- { 2. Cruenta, in sanguinis
ipsius effusione.
-
-

LOCUS

4
tric
&
med

LOCUS XXV.

De Gratia.

I. Idimus hominem in proprio peccatorum cœno volutantem, sequitur ipsius restitutio per gratiam.

2. Gratia est gratuita Dei benevolentia, quâ omnia ipsius beneficia homini miserrimo proponuntur & conferantur.

3. Estque } 1. Generalis.
vel } 2. Specialis.

4. Generalis, quâ juxta Gubernatricem providentiam in libro naturæ & Scripturæ salutaria indulgentur media.

Hæc

5. Hæc extenditur ad omnes ut existant, conserventur, & multis beneficiis temporalibus afficiantur, quâ vult etiam singulos salvos fieri, sed non facere. *Act. 17. 1 Tim. 4.* vulgo dicitur auxilium.

6. Specialis est quâ nonnullos præ cæteris amplectitur & exornat.

1. Extra Christum, hinc *Aristotelis* acumen, *Ciceronis* eloquentia, & id genus Ethnicorum gratiæ gratis datæ.
2. In Christo, quæ est non tantum externa per verbum & Sacramenta invitatio, motio, aut moralis persuasio, vel alliciens aut afficiens interna qualiscunque illuminatio; sed efficax per Spiritum Sanctum tractio, quâ sic operante, irresistibiliter peccator convertitur, & cooperante infallibiter ad finem

7. *Qui sunt vel*

nem usque perseverat.

Joh. 6. 44.

2. Gratia ista quæ animam facit gratam Deo , non est habitus , qui in nobis insidet , sed donum in dilecto illo extrinsecus collatum.

2. Et cum sit sufficiens semper est efficax , quia sufficientia illa tollit omne obstaculum , quo impeditur ejus efficacia.

3. Et efficacia hæc in prima peccatoris conversione , non pendet à cooperatione liberi arbitrii cū gratia , sed vividâ Dei actione externa , per verbum & Sacramenta ; interna , per supernaturalem Spiritus Sancti operationem , quâ , ex stupentibus & nolentibus volentes primitus effici-mur. *Phil.* 2. 4. Nec sufficiens

8. Ita-

que

ficiens ad salutem conceditur omnibus, siue quoad externam illuminationem & renovationem, sed solummodo quoad *αναπολογία*. Rom. I. 20.

9. *Huius effectus sunt vel*

1. Ordinarii, Fides, Spes, Charitas, qui per gratiam praevenientem siue operantem infusi, per subsequentem seu cooperantem conservantur.

2. Extraordinarii, ut dona siue *χαρίσματα* Sanctis collata, de quibus I Cor. I 4.

¶ O. Postremo

1. Causa, Prædesti-
natio.

10. Postremo,
ejusdē salutaris
gratiæ perpen-
denda ulterius
occurrunt

2. Subjectum, Libe-
rum Arbitrium

3. Fructus

2. Justifi-
catio.

2. Sancti-
ficatio.

LOCUS.

LOCUS. XXVI.

De Prædestinatione.

I.

Prædestinatio est æternum, immutabile, inscrutabile Dei decretum creaturis intelligentibus statum perpetuum, prosperum aut asperum præfiniens,

1. Efficiens, est Dei solius beneplacitum. *Matt. 11.*

Rom. 9. Eph. 1.

2. Forma, est certa ordinatio mediorum ad finem.

1. Summus, Dei Gloria.

2. Subordinatus,

2. *Ejus*3. *Finis*

tus, manifesta-
tio justitiæ &
misericordiæ li-
berimi divi-
ni juris, in di-
versa prædesti-
natorum dispo-
sitione, prout
Deo visum fue-
rit.

4. Materia sive objectum,
est Creatura quatenus
labilis, & in hoc differt
à providentia, quod illa
respicit omnes creatu-
ras, hæc rationales sive
intellectuales.

1. Non est ob prævisam
fidem, aut opera in Chri-
sto Mediatore, aut salu-
tarem liberi arbitrii u-
sum, aut aliquid extra
prædestinantem.

2. Qui prædestinantur ad
fidem, prædestinantur ad

Q

ea,

3. *Itaque*

ea, non propter ista media, aliter post-destinatio potius esset, quam prædestinatio *Eph. I. 4.*

3. Non a priori sed a posteriori, ascendendo non descendendo, de prædestinatione sive Nostra, sive Aliorum, pie & sobrie est judicandum.

4. *Ejus
partes duæ
sunt*

1. Electio.

2. Reprobatio.

Certi aliquorum acceptorum aut rejectorum numeri.

5. Electio est prædestinatio Creaturarum rationalium ad gratiosum beatumque finem.

1. Christi, quâ Deus ab æterno filium suum designavit, ut esset gloriosus, & gratuitus Mediator inter ipsum & quosdam Angelos & homines.

mes. *Matt. 25. 4. I Tim.*
5. 21.

6. Est.
que vel

2. Chri-
sto uni-
torum,
quæ est
ulterius
vel.

1. Angelorum,
ad perpetuam
cum primavâ
unione cum
Deo & felici-
tate, conserva-
tionem. *Coloss.*

1. 15.

2. Hominum,
quæ constituit
Deus certos
quosdam ho-
mines ex mas-
sa peccati in
Christo mise-
ricorditer li-
berare, & per
certa media
ad salutem per-
ducere. Itaq;
ut respicit Per-
sonas ad glo-
riam; ut refer-
tur ad media

ad

| ad gratiã di-
| citur præpa-
| ratio.

7. Atque isti nomina habent in-
scripta in libro vitæ, non providen-
tiæ tantum & judicii, sed Agni &
prædestinationis è quo nunquam de-
leantur.

8. Reprobatio est prædestinatio,
quâ constituit Deus certas Creaturas
rationales à ruina non conservare, sed
sponte lapsos justis pœnis addicere,

9. Itaque
duos conti-
net in se A-
ctus

1. Negativum, qui est
nuda præteritio, &
opponitur electioni cõ-
contradictoriè.
2. Affirmativum, quo
lapsus prius constituit
propter peccatum cõ-
demnatum, & opponi-
tur justificationi con-
trarie.

10. Re-

1. Angelorum, qua
Deus decrevit An-
gelos lapsos relin-
quere in statu mi-
seriæ sine notabili
benignitate tem-
poraria. 2 Pet. 2. 4.
Jud. 4. 6.

10. Reproba-
tio est vel

2. Hominum, quâ
decrevit certos ho-
mines in massa
peccati volutantes
præterire, & tan-
dem propter pec-
cata spontaneè cõ-
tracta iuste con-
demnare.

II. Itaque condemnatio semper
presupponit peccatum, quod repro-
bationis consequens est tantum, non
effectus; sequitur enim solummodo
hominem necessario ruere, nisi Deus
illum sustentat, non Deum peccare,
qui homini non dat quod non debet.

LOCUS.

LOCUS. XXVII.

De Libero Arbitrio.

1. Atis de Prædestinatione salutæ grætiæ causa; sequitur Liberum Arbitrium ejusdem subjectum.

2. Liberum Arbitrium est intellectus & voluntatis facultas, quâ obiectum aliquod ab intellectu monstratum, voluntas citra coactionem vel eligit vel repudiat, unde

3. Dicitur arbitrium respectu intellectus, liberum, ratione voluntatis. *Lomb. 2. Sent. Dist. 24.*

1. Natura.

4. In hoc, spe-
ctanda occurrunt

2. Vires.

5. Natura

5. Natura liberi arbitrii excludit omnem necessitatem physicam vel coactionis, non immutabilitatis determinatæ ad unum in genere, aut dependentiæ, aut miseræ servitutis. Determinatio enim non repugnat libertati, sed coactio.

	1. Exter. ne ad	1. Bonum, à Deo per gratiam.
6. Deter- minatur au- tem libertas voluntatis vel		2. Malū, per mundū & Diabolum.
	2. Interne per	1. Peccatum inhabitans. 2. Ultimum judicium intellectus practici.

7. In quibus omnibus manet libertas illius essentialis, quæ consistit in Spontaneitate, & potentia subjectiva ad indifferentiam; sed non executiva sive exercitii ad hoc, vel ejus contrarium

trarium volendum.

8. *Æstimantur vires ejus vel ratione* { 1. Subjectorum,
2. Objectorum.

9. *Quoad Subjecta habet se voluntas*

1. Immutabiliter ad

1. Bonum.

{ 1. Naturâ, ut in Deo.

{ 2. Gratiâ, five Sanctione divina in Angelis & Sanctis triumphantibus.

2. Malum, in Diabolis & damnatis, nisi dicas hanc labilitatem potius esse quâ libertatem.

2. Indifferenter ad utrumlibet in hominibus. Deus enim creavit hominem labilem,

{ 1. Naturales, sic cognoscit homo Deum esse, sedit, ambulat.

{ 2. Morales, ita orat, jejunat,

jejunat ; eleemosynam dat, facit quod bonum est , sed non bene.

10. *Objecta voluntatis sunt Actiones humanae, quae sunt*

3. Spirituales , 1. Salutares, sic non habet liberum arbitrium à natura corruptum, sed liberatum per gratiam. 2. exitiales, ita praeceptum fertur per peccati tyrannidē ad omne malum, nec potest seipsum erigere ad sui ipsius conversionem, nisi hoc totaliter accipiat ab efficaci gratia.

LOCUS.

L O C U S. XXVIII.

De Fide & Justificatione.

I. **S**ubjectum gratiæ excipit duplex ipsius fructus

1. Justificatio per fidem.
2. Sanctificatio per bona opera.

2. Fides est habitus per predicationem Evangelii à Spiritu Sancto in animis hominum effectus, quo verbum Dei intellectus percipit, voluntas assentiendo amplectitur, & cor promissiones in Christo fiducialiter, & perseveranter applicat ad Dei gloriam, & Credentis Justificationem.

I. Actus, non est notitia tantum, vel simplex assensus historicus, quo gloriantur Dæmones: vel affectus

affectus momentaneus,
 quæ consequuntur *após-*
ta. 1. 2. 3., vel miraculorum
 operatio, quod Rejēctis
 comperat: sed certa etiā
 fiducia in Christum, quæ
 notitiam & assensum il-
 lum necessario præsup-
 ponit.

3. Ergo

ejus

2. Subjectum, non est in-
 tellectus tantum qui ag-
 noscit, aut voluntas quæ
 assentitur, sed cor quod
 inquitur.

3. Objectum, non quali-
 bet Dei revelatio, sed
 promissiones gratiæ in
 Evangelio nobis potissi-
 mum patefactæ.

4. Justitia

4. *Justitia
Christi est du-
plex*

- 1. Passiva, quâ pro peccatis nostris satisfacit, unde peccatorum remissio.
- 2. Activa, quâ legem nostra vice implevit, unde vitam æternam consequimur.

5. Justificatio est actus Dei judicialis, quo hominem in se peccatorem, sed credentem in Christum, & justitiam ejusdem verâ fide apprehendentem, declarat per eandem à reatu mortis illum absolutum esse, & jus habere ad vitam æternam.

6. *Justi-
ficat autem*

- 1. Pater, admittendo & imputando.
- 2. Filius, satisfaciendo & Advocatum agendo.
- 3. Spiritus Sanctus, revelando & obsignando.
- 4. Fides, apprehendendo & applicando.
- 5. Opera, manifestando & declarando.

7. Ex

7. Ex parte igitur hominis fides sola justificat, non formaliter, quatenus est qualitas inhærens, vel ob meritum, vel acceptationem: sed relativè, quatenus est instrumentum quo Christi merita apprehendimus & nobis applicamus. unde,

8. Hujus fidei charitas non est forma sed fructus, & poenitentia est justificati conditio non causa justificationis. Fides enim quâ justificat, non quæ justificat, est sine operibus, & sola dicitur in isto munere, non solitaria, respectu comitatus aliarum virtutum. Hinc *διὰ τῆς πίστεως* non *διὰ τῆς πίστεως*; per, non propter fidem justi declaramur, & per eam solam, licet non sit sola,

1. Omnis fidelis potest esse certus de sua justificatione & salute, non supernaturaliter tantum ex revelatione extraordinaria, aut conjecturaliter ex specie quibusdam signis innixa;

innixa; sed fiducialiter
ex indubitata fidei cer-
titudine.

9. Itaque

2. Fides est electorum
propria, & semel ha-
bita non potest amitti,
quia non nostra muta-
bilitate, sed Dei de-
creto nititur.

3. Omnes fideles sunt
æquè justificati quoad
peccatorum remissio-
nem, per imputatam
Christi justitiam; licet
non omnes quoad sen-
sum illud apprehen-
dunt, & quoad inha-
rentem justitiam alijs
alio sit multo Sanctior.

10. Norma
fidei generalis

1. Diexodica, est tota
Scriptura Canonica.
2. Sūmaria, est symbo-
lum Apostolicū quod
constat quatuor par-
tibus, & 12. Articulis.
Uno de Deo Patre &
crea-

creatione sex; de Deo
 Filio & nostra redē-
 tione; uno, de Sp. S. &
 nostra Sāctificatione;
 quatuor de Ecclesia.

LOCUS XXIX.

*De Sanctificatione, & bonis ope-
 ribus in genere.*

Ic de Justificatione :
 sequitur sanctifica-
 tio, quā Deus in ju-
 stificatis, gratia sua
 cooperante, studium
 pietatis dirigit ad constantem in bo-
 nis operibus profectum.

I. Objecto, quod in justi-
 ficatione est satisfactio
 Christi, in Sanctificatio-
 ne obsequium Christia-
 ni.

2. Forma

2. Ita-
que differt
a justifi-
catione

2. Forma, quæ est in justificatione justitia imputata, in sanctificatione inhærens.

3. Gradibus, quia hæc perfecta in hac vita: illa tantum inchoata.

4. Ordine, quia Sanctificatio præsupponit fidem & justificationem,

3. Ejus partes
duæ sunt

1. Averfio à malo in veteris hominis mortificatione, non per poenitentiam solam sive μετανοίας, sed resipiscentiæ & contriti cordis μετάνοιαν.

2. Conversio ad bonum in novi hominis vivificatione, per abnegationem nostri, & suavis Jugi Christi alacrè receptionem in operibus bonis præstandis.

4. Bona

4. *Bona* } 1. Generatim!
opera con- }
siderantur }
vel } 2. Speciatim.

5. In genere sunt Actiones à Deo in verbo ipsius præscriptæ, ut in illis Regenerati ex fide per gratiam ad Dei gloriam & proximi ædificationem ambulent.

6. Necessaria sunt ad salutem necessitate medii & præcepti, non causæ; & ad justificationem necessitate præsentia non efficientia, haud aliter in Veteri Testamento & lege, quam Novo & Evangelio, utpote quæ sunt via ad regnum, non causa regnandi.

7. Nec libertas Christiana exleges reddit fideles, a debitis Deo, nobismetipsis aut proximo officiis, sed à legis maledictione, peccati condemnatione, Satanae & mortis tyrannide per Christi *απολύτωση* nobis per Spiritum S. obsignatum.

8. Interim opera Renatorum in
R hoc

hac vita, utcumque ratione sinceritatis habeantur pro vere justis, ob inhærentes tamen defectus non sunt perfecta. Quia ubi incipit homo nolle fieri melior, ibi desinit esse bonus.

9. Itaque
impossibile
est

1. Justificatum, legem Dei posse implere absolute, sed tantum inchoate, comparate & imputative.

2. Opera quæcunque corâ Deo justificari, multo minus de condigno aut congruo mereri aliquid à Deo: licet pii fidelium conatus pro Dei benignitate non destituuntur præmio, quod non expectant aut intuentur ut debitum, sed ut gratuitum ex pacto in Christo & propter Christum illis conferendum.

10. Norma bonorum operum summaria est decalogus, qui comprehendit

hendit omnia officia charitatis erga Deum in prima Tabula & 4. primis præceptis; secundo erga proximum in sex præceptis reliquis, quæ secundæ sunt Tabulæ, quibus accedunt cæteri omnes libri Canonici Canonicè, ut Amplissimi Commmentarii.

LOCUS. XXX.

De bonis operibus in Specie.

CAP. I.

De Oratione.

I. Actenus de bonis operibus in genere, sequitur ut de iis aliquid adjiciatur in Specie.

2. Bona opera } 1. Oratio ad Deum.
in Specie sunt } 2. Jejunium tibi.
 } 3. Eleemosyna proximo.

3. Oratio est religiosa Dei vocatio, quâ mala depelli, & bona necessaria animæ & corpori, nobis & aliis dari petimus. Itaque dirigenda est tantum ad Deum, & impetratoria potest

potest esse, non meritoria aut satisfactoria.

4. Estque vel {
 1. Mentalis Meditatio.
 2. Vocalis {
 1. Publica.
 2. Privata.

5. Utraque est 4. lex {
 1. Δέσνσις, obsecratio, qua malum deprecamur.
 2. Εὐχὴ, Oratio, qua bonum petimus.
 3. Εὐτενέσις, Intercessio pro aliis.
 4. Εὐχαεσία, Gratiarum Actio.

6. Forma Orandi præscribitur in Oratione Dominica, quæ sive ex sex vel septem constet petitionibus, parum est laborandum, quibus Epilogus ex 6 cap. Math. authenticè adjicitur.

7. Officia divina ad Scripturæ normam ab Ecclesiis variè concinnata

religiose sunt amplectenda. Nec hora improbandæ sunt Canonicae, quæ certæ possint haberi, vel ad tarditatem excitandam, vel ad devotionem exercendam. At conductitia monachorum guttura, & ad numerum sphaerularum appensa peculiarum munera: siue officia B. Virginis, aut Rosaria, & huiusmodi Linguâ exoticâ effusa penitus sunt averfanda.

8. Nec displacent Cantus & Organa modo absit superstitio, & cuncta ad ædificationem decenter referantur.

LOCUS. XXXI.

De Jejunio.

CAP. 2.

1. **J**ejunium (non Spirituale, morale aut naturale, sed) Religiosum, est voluntaria abstinentia à cibo & potu pietatis causâ. Non est religionis aut cultus divini pars, sed adjunctum preparatorium, nam *Abstinet Ager, Egens, Cupidus, Gula, Simia, Virtus.*

2. Est. } 1. Privatum.
que vel } 2. Publicum;

3. Privatum est quod quisque sibi, aut Familiæ suæ ob causas privatas indicit, quod uniuscujusque arbitrio & prudentiæ religiosæ est permit-
tendum.

4. Publicum illud est, quod vel olim à Deo ipso in *V. T.* fuit institutum, vel hodie ab Ecclesia, aut Magistratu publico in publicis Ecclesiæ necessitatibus indicitur.

5. In se est res adiaphora; & jejunia illa Pontificiorum ordinaria, nempe, Quadragesimæ, quatuor temporum, quartæ & sextæ feriæ, Vigiliarum & stationum ut ab illis in superstitiosum finem usurpantur, sub *Ἐσθελοθρηκίας* nomine veniunt.

6. In omni vero jejunio Jejunans abstinere debet ab omni cibo aut potu: nec ciborum delectus ad Jejunii debitam celebrationem quicquam conducit, sed ad subditorum obedientiam. Unde,

7. Violat jejunium qui comedit præpropere, laute, nimis, ardentem, studiose.

8. Christus & Apostoli in *N. T.*
nulla

nulla certa jejunia , aut ciborum delectum nobis præscripserunt : proinde jejunium nec potest esse meritum , nec satisfactorum.

C A P. 3.

De Eleemosyna.

1. Leemosyna est opus misericordiæ , ex amore & commiseratione proximi propter Deum præstitum , ad proximi inopiam sublevandam.

2. *Estque* 1. Spiritualis ; ut institutio , consolatio.
vel 2. Corporalis , de quibus
 Versus.

3. Visito ,

3. Visito, cibo, poto, redimo, tego colligo, condo.

4. Non est res adiaphora sed à Christo mandata, non tamen præstando intuitu meriti aut præmii, tametsi præmium eleemosynis sit prepositum.

5. Dandum est de proprio aut de iuste partis, injuste autem parta melius est erogare quàm retinere.

LOCUS. XXXIIL

De resurrectione Corporum.

I. **T**antum de privilegiis Ecclesie in hac vitâ : sequuntur privilegia in sæculo futuro.

Quæ sunt { I. Mortuorum resurrectio.
I. Vita æterna, cui opponitur Mors æterna,

2. Resurrectio sumitur vel { I. Metonymice. *Job. II. 25.*
2. Proprie.

3. Resurrectio est Restitutio ejusdem corporis humani ad vitam, in eadẽ substantiâ demptâ mortalitate, quæ potenti Dei virtute fiet in novissimo die ad Dei gloriam.

4. *Estque*

4. *Estque* } 1. Particularis & extra-
vel } ordinaria, quales 10
 numerantur in Sc.
 2. Universalis, omnium.

5. *Ejus* } 1. Efficiens est Deus Pa-
causa } ter, Filius & Spiritus S.
 2. Forma, quæ fiet ad ad-
 ventum secundum Chri-
 sti cum Angelis ad clan-
 gorem tubæ die nobis
 ignoto *Matth. 24. 31.*
 3. Materia, eadem nume-
 ro corpora.
 4. Finis, ut unusquisque
 recipiat secundum ope-
 ra.

LOCUS

LOCUS XXXII.

De vita Æterna.

1. Ita æterna est vita gloriæ, quâ anima corpori suo restituta & evecta ad summū suæ felicitatis culmen, Deo in æternum fruitur.

1. Objectivum, est omnibus quâ glorificatis æquale.

2. *Ejus
gaudium*

2. Subjectivum, diversum, secundum (non propter) opera diversa in via præstita.

1. Efficiens Principalis est Deus *Joh. 6. 4.*

2. Meritoria, Christus. *Joh.*

14. 6.
3. *Causa* 3. Instrumentalis offerens,
est Evangelium. *Rom.* 1.
16.
4. Instrumentalis recipi-
ens, est fides. *1 Pet.* 3. 9.
5. Obsignans, est Spiri-
tus S. *Act.* 14. 22.

LOCUS XXV.

De Morte Aeterna.

1.

Ors æterna est ineffa-
bilis & horrenda re-
probtorum conditio
post hanc vitam in
igne infernali.

1. Efficiens remota est
Deus, quæ justus Judex :
instrumentalis Satan :
proxima sive meritoria,
peccatum.

2. Finis

2. *Ejus*
causa

2. Finis summus est gloria
divinae justitiae: proximus,
justa impiorum
condemnatio, quatenus
habet rationem Boni.

3. Materia, Maledicti operarii iniquitatis.

4. Forma, poenae perpetuae
& ineffabilis in inferno,
loco, caelo Beatorum maxime
opposito.

3. Poenae damnatorum pro ratione
peccatorum futurae sunt inaequabiles,
ceu inaequales.

F I N I S.

1. This is the first of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the

series of the